

Tidskrift för
aktuella UFO-
händelser och
ökad kunskap
om UFO-feno-
menen.
Organ för
Riksorganisa-
tionen UFO-
Sverige.
Utkommer med
6 nr/år.

UFO

Flying Objects

Unidentified

INFORMATION

2

NR 2
1977

ÅRGÅNG 9

Frede Melhedegård menar att dessa stenpelare i Holysalesvaratemplet i Indien är tillverkade i en stensvarv. Se sidan 4!
Copyright: Aquarius 74.

Redaktionens besöksadress:
Lagmansberga Brunnsgård, 596 00 Skänninge. Tel. 0142/440 30.

I redaktionen:
Carl-Axel Jonzon, Thorvald Berthelsen — Bevakning av utländska publikationer, textbearbetning m.m.
Jan Lind — Planering av tidskriftens innehåll.
Tel. 013/11 24 66

Övriga medarbetare:
Lars Nilsson, Florent Sickenga, Olle Öhman, Jan-Ove Sundberg, Thomas ü Orr, Carl-Anton Mattsson.

Lay-out
Olw Petersson

Ansvarig utgivare
Carl-Axel Jonzon. Tel. 0142/440 30

UFO-information
Trycks och utges av UFO-SVERIGES kansli
Box 16, 596 01 Skänninge.

Prenumeration och medlemskap
Postgiro 8 43 25-0 UFO-Information 50 kronor helår

Innehållsförteckning:

Frede Melhedegård — en dansk Däniken	4
UFO-landning i North Carolina	7
Tre UFO:n eskorterade mexikansk pilot	8
Nya avslöjande från Bermuda-triangeln	9
Intensivt lysande klot	9
Liv saknas på Venus	10
Har det hänt nå't?	12
Märkbar attitydförändring	18
Ljusbomb belyste UFO:n i skyn	19
Pilot rapporterar UFO-sändning	20
Bländande luftbalett	20
UFO förföljde arméhelikopter	21
Intressanta foton	21
Mikrovågor och vatten	22
UFO och varelse iaktogs i Pennsylvania	23
Möt upp i Sundsvall	24

NY STILLFILM

för information och undervisning

Centralgruppens stillfilm har reviderats under januari och föreligger nu i en tredje och förbättrad upplaga i 9 identiska s.k. informationspaket.

Den består av 77 diabilder och är synnerligen enkel att handskas med och kan visas med valfri diabildsprojektor. Ljudet är inspelat i stereo och finns på såväl C60-kassett, som spole för rullbandspelare.

Filmen utgör en lättillgänglig information i UFO-frågan och kan rekommenderas åt t.ex. föreningar och skolor.

Det är enkelt att hyra stillfilmen. Kostnaden är 25 kronor + porto. För vidare information tag i god tid kontakt med:

KÖPINGS UFO-FÖRENING
Box 151
731 01 KÖPING
Telefon 0221/310 25 (kontorstid)

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella bearbetningen, bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på maskinen. Var god observera att manus endast skrivs på bladets ena sida.

Bidrag kan sändas direkt till: UFO-SVERIGE, Box 16, 596 01 Skänninge.

UFO-information är framställd på eget tryckeri. Allt arbete med denna tidskrift — redigering, planering, tryckning m.m. — sker ideellt och oavlönat.
För artiklarna svarar författarna.
UFO-Sverige är en ideell samarbetsorganisation för UFO-intresserade.

Ovanstående jackmärke har tagits fram av centralgruppen. Det är tillverkat i acetatsiden med gult och blått tryck. Diametern är 80 millimeter.

Genom att det är självhäftande är det även lämpligt för annat än kläder.

Jackmärket med UFO-Sveriges emblem säljs till ett självkostnadspris av 6 kronor styck. 5 stycken kostar 28 kronor och 10 stycken kostar 53 kronor.

Det kan beställas genom att beloppet för önskat antal inbetalas till postgirokonto 74 51 90—9 Köpings UFO-förening.

Rymdskepp bättre begrepp än tefat!

AV THORVALD BERTHELSEN

Året var 1947 - ja, då förstår alla att det är Kenneth Arnold som åsyftas. Det är i år jämnt 30 år sedan han myntade uttrycket "flygande tefat". Åren går men UFOs består skulle man kunna säga - för mycket närmare lösningen på UFO-gåtan har vi inte kommit, låt vara att det är först på senare år som någon egentlig uppföljning och dokumentation har skett.

Jag har tidigare ifrågasatt, huruvida man den vägen kan lösa frågan och jag ifrågasätter det fortfarande. Jag har också tidigare påpekat, att just begreppet "flygande tefat" är olyckligt. Det borde rätteligen heta rymdskepp. Just det löjväckande namnet har säkert bidragit till att bl.a. myndigheterna ställt sig kallsinniga inför frågan om vi besöks av främmande rymdskepp.

Nu finns det ju även ufologer som hävdar, att UFOs inte kommer utifrån världsrymden utan från jordens inre, och då passar inte rymdskepp in så bra. UFO är heller ingen bra benämning. Det säger ju, att föremålet är okänt.

Kanske vi så här 30 år efter genombrottet för UFO skall försöka finna ett bättre begrepp. Vi har förstås IFO, men inte heller det är bra, så kära läsare upp till kamp för ett bättre och riktigare ord istället för dem vi redan har.

Ja så till något helt annat. Inför varje nyår har vi problem med medlemsavgifterna. I år har det varit särskilt jobbigt. Fyra hela dagar har vi tvingats leka detektiver i hopp om att kunna spåra inbetalningskort utan namn och adress, en del med namn men utan adress, andra åter med adress men utan namn men även helt korrekta inbetalningskort med namn och adress, som tyvärr varit helt oläsliga. Vi vädjar därför till våra läsare: texta eller skriv på maskin så slipper vi flera dagars efterforskande för att få någon reda i papperen.

Ni som använder t.ex. Enskilda bankens budgetkonto bör försöka undvika detta; de har endast möjlighet att använda sig av 25 tecken och det räcker enbart till namnet i vissa fall. När vi sedan får utbetalningskortet vet vi inte vad det rör sig om. Det finns varken adress eller information om vad saken gäller. Det är ju inte enbart prenumerationer som kommer in på kontot. Därför måste det anges vad betalningen gäller. Något att minnas för framtiden.

När vi ändå är inne på medlemsavgifter, vill jag passa på och tacka alla som sänt oss en extra slant. Den var och är verkligen behövlig för oss, särskilt som vi vilket nämndes redan i nr. 6, 1976 införskaffat en fotosättningsmaskin till en kostnad av drygt 55.000 kr. Tyvärr är maskinen inte självförsörjande. Den fodrar t. ex. papper vilket är ganska dyrbart. Andra saker såsom vätskor m.m. tillkommer, varför vi rent ekonomiskt sitter ganska trångt. Om ni även i fortsättningen har möjlighet att stödja oss med en liten slant, skulle vi uppskatta detta mycket. Postgirot är som tidigare 84325-0 UFO-INFORMATION.

Vi vet att inköp av nämnda maskin är en chanstagnation men det ligger till så, att vi måste utveckla eller upphöra helt. Vi har nått den gräns då allt handarbete går för sakta. Sedan blir det svårare och svårare att få folk att ställa upp på frivillighetens väg. Alla vill ha betalt, och det går inte med vår dåliga ekonomi tyvärr. Vi ligger f.n. c:a 10.000 kr. efter - pengar som måste till för att tidningen skall komma ut under hela året. Vi hoppas att vi slipper laborera med dubbelnummer och sådana otrevligheter. Ännu kan ju pengar komma in, så vi slipper sådana konstgrepp.

Mera tråkigheter. Det visar sig, att tidningar fortfarande försvinner under distributionen. Det måste vara posten som slarvar någonstans. Vi får nämligen påstötningar om att tidningen inte erhållits. Vi vet, att den gått härifrån. Felet måste i så fall ligga hos postverket. Vi har till redaktionen fått många brev och vi tackar för dem samt tar upp ett gammalt önskemål, som ånyo aktualiserats om en brevhörna i U.I. Visst kan det ordnas, men då måste också brev inkomma. Vad vi kan göra är att vänta och se vad som kan komma ut av denna utmaning till läsekretsen. Återstår närmast för mig att önska ett från snö friare landskap och ett grönare sådant. Med andra ord trevlig vår!

Jonzon

Frede Melhedegård - en dansk Däniken

AV THORVALD BERTHELSEN

Finns nyckeln till vår framtid i forntiden? Kan forntidsforskningen hjälpa mänskligheten till en snabbare utveckling?

Denna nya vetenskap är nu inne i en expansiv utveckling, beroende på den mängd frågetecken, som erkända vetenskapsmän i hela världen ställt upp beträffande vissa arkeologiska upptäckter.

Man ifrågasätter och anser det otroligt, att ofta tekniskt sett perfekta forntidsfynd skulle ha tillverkats med primitiva redskap och resurser.

UFO-Informationens läsare känner sedan tidigare till ångermanlänningen Reinhold Carleby, som myntade begreppet avancerad arkeologi. Med detta menas, att man avancerar ett stycke före i tolkningen av traditionella arkeologiska fynd och bl.a. försöker bedöma dem ur teknisk synvinkel. Carleby byggde ju också en elmotor efter en minst 2.000 år gammal ritning. Denna förevisades och fungerade inför 600 åhörare vid 1975 års riksstämman i Västerås.

Denna gång har jag besökt den danske amatörforskaren Frede Melhedegård på Jylland. Frede är född 1919 och förtidspensionär. Sedan 1969 har han på heltid forskat i forntida kulturers glömda teknologiska kunnande. Han är sedan 1976 hedersmedlem i Ancient Astronaut Society.

AAC bildades i USA 1973 och består av vetenskapsmän och forskare, som tidigare inte kunde framföra sina idéer och hypoteser vid de universitet och institutioner, där de till vardags är verksamma. I sällskapet ingår även författare som Andrew Tomas och Erich von Däniken. Organisationen har sitt säte i Illinois i USA.

Frede Melhedegård är alltså en autodidakt bland dessa vetenskapsmän och ingenjörer inom AAC. Hans hypoteser och teorier har väckt stort intresse och har behandlats i tidningar både i öst och väst. Det är därför vår plikt som aktuellt nyhetsorgan i dessa frågor, att presentera Melhedegård för svensk publik.

- Nå Frede, skall vi börja med den stående frågan, hur du kom in i detta forskande och hur det hela började?

- Det är en lång historia. 1947 drabbades jag av reumatisk feber och de efterföljande hjärtbesvären gjorde mig arbetsoduglig i många år. Jag fördrev tiden med att lära mig spela dragspel, skriva texter och musik samt att läsa böcker.

- Böcker, böcker, böcker i massor. Böcker om mord, kärlek, krig och resor, men också böcker om arkeologi. Gång på gång fick jag nästan kortslutning i skallen, när jag försökte sammanbinda dessa ele-

Frede Melhedegård
— forntidsforskare på heltid.

ganta arkeologiska fynd och avancerade byggnadsverk med dåtidens primitiva folk, som historieskriverna berättar om.

- Jag har aldrig lyckats övertyga mig själv om att t.ex. Egyptens pyramider byggdes med hjälp av slavar och en primitiv teknik. Man kan inte komma ifrån att sakerna med varandra harmonierar utvecklingsmässigt dåligt, även om mycket kan dateras till samma tidpunkter.

- Sedan det här med gudarna. Det är många år sedan jag nekade att tro på allt det märkvärdiga och oförståeliga, som i skolundervisningen presenterades för mig under beteckningen religioner.

- I religionerna talas det om en Gud, men vid andra tillfällen om flera gudar. Alla kom nedstigande från skyn. Samtidigt hade jag fått mig itutat, att världsrymden är lufttom och att det därute inte existerade annat än stjärnor och den absoluta nollpunkten, minus 273 grader. Gudarna, dessa väsen som stod över både kungar och kjesare, kom trots allt utifrån världsrymden, den saken var klar.

- I maj 1969 fick jag Henry Kjellsons bok, Försvunnen teknik, i handen. Jag läste den tre gånger i följd och jag anser det vara en stor skam, att den ännu i denna dag endast är översatt till ett språk, nämligen danska.

- Henry Kjellson menade, att vi skulle kunna förstå vår forntidshistoria på ett riktigt sätt, först när vi blivit teknologiskt mogna därtill. Boken resulterade i, att jag beslutade mig för att göra någonting åt saken och liksom fortsätta i Kjellsons spår.

- Om högt utvecklade människor från andra planeter hade besökt jorden i forntiden skulle deras tekniska kunnande inte ha förståtts av dåtidens primitiva innevånare. Däremot borde denna teknik ha satt sina spår på allt vad de företog sig under vistelsen här.

Elektricitet i det forna Egypten

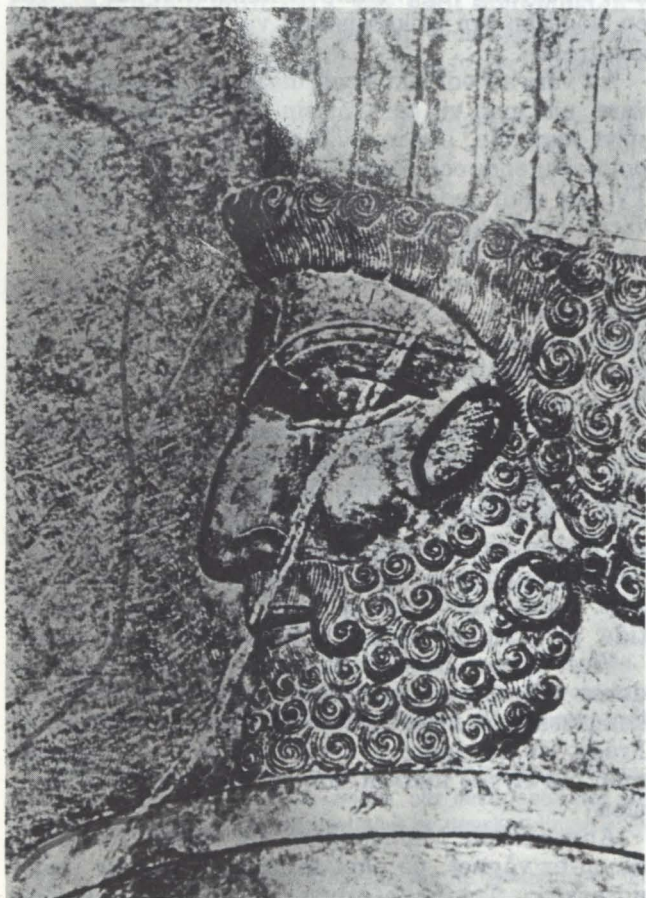
- Jag började i Egypten! På den avlånga pall, där guden Soker vilar sina ben, hittar man ett märkligt föremål, som har en slående likhet med en isolator. Jag tecknade en förstorad bild av denna grej och förtydligade med alla de variationer som jag hade hittat i olika uppslagsverk. Därefter visade jag bilden för en elektriker och frågade vad det kunde vara. "Det är en likriktare", svarade han.

- Jag känner en TV-tekniker och beslutade för ordningens skull, att också höra hans mening om teckningen. "Antingen är det en isolator, eller också är det en likriktare", var hans svar.

- Naturligtvis hade jag inte därmed funnit något egentligt bevis - men ändå! Tänk, här går man i fle-

Rapport om Ufo-landning i North Carolina

I det inringade fältet från Xerxesmonumentet finns tio små olättar. Har de uppstått från en slintande fräsborr?

ra år och liksom känner på sig, att hieroglyferna har något med elektricitet att göra och så blir det första föremål man börjar fingranska identifierat som ett elföremål.

- Sedan fortsatte jag att detaljgranska en massa foton där de hade den minsta likhet med tekniska industriprodukter. Jag fann således en rad andra elektriska attiraljer, t.o.m. symboler för elektriska ledares negativa och positiva polfunktioner.

- Jag glömmar aldrig mötet 1969 med civilingenjör E.T. Sörensen på Elektroteknisk Försöglaboratorium vid H.C. Örstedsinstitutet. Denne man gav mig den första klappen på axeln på vägen att få upptäckterna erkända. Han tog sig tid att i två timmar lyssna på mig och granska mitt material. Bland annat sade han, att det inte var helt otroligt, att det bland alla föremål som museerna stuvor undan i källare och på vindar, finns sådana som är av teknisk art, eller har någonting med teknik att göra.

Upptäckte maskinslipmärken på Xerxesmonumentet

- Nu fordrades det synliga spår av en forntida teknik och jag började med en grundlig undersökning av alla närfoton av arkeologiska fynd. På några närbilder av den östra trappans reliefer på Xerxesmonumentet i Persepolis i Iran fann jag vad jag sökte.

- I en basreliefs underliggande bakgrund hittade jag tio små punkter, placerade i rad och med likartat avstånd emellan. Under några minuter upptäckte jag att denna sorts punkter fanns i mängd, inte bara på den första närbilden, utan också på många andra.

- Jag tvivlade inte på hur dessa punkter hade uppstått, men bestämde mig omgående för att ringa efter en kamrat som är snickare och som genom sitt dagliga arbete måste känna till märken på trä av ungefär samma utseende och art.

- Då han en timma senare dök upp bad jag honom försöka utröna hur arbetsförfarandet vid själva ut-huggningsprocessen på de gamla templen hade varit. Alltså om han kunde säga om de hade huggits ut från höger till vänster eller omvänt.

- Även om han tittade lite underligt på mig då jag framförde mina frågor tog han ändå luppen i handen och började granska de foton som jag lade fram för honom. Sedan kom det jag väntade på: "För fasen - detta är inget handarbete, märkena har uppstått från en fräsmaskin!"

- Jag hade omkullkastat det gamla påståendet om de övermänskliga förfäderna, som barfota, klädda i höftskynken, med väldigt tålabod, under svett och tårar hade byggt och bearbetat de mystiska templen över hela jordklotet. Samma fräsmärken finns på närbilder av tempeldetaljer i Jordanien, Egypten, Turkiet, Indien, Ceylon, Kambodja, Honduras och Guatemala.

- Efter att ha funnit dessa karaktäristiska spår från ett roterande verktyg, spåren uppstår när maskinen slinter, fann jag även själva fräsbörret avbildat på en relief.

Nanditjuren

En dag skall människan resa upp tjuren, spanna de 12 hjulen för vagnen, hon kommer att få 2.000 elefanter kraft i en elefant, 1.000 lejons styrka i ett lejon, 10.000 hästars fart i en häst, och då skall hon kunna flyga upp till solen.

Detta är en profetia om den heliga Nanditjuren i Holysalesvaratemplet i Halebid, Indien. Templet är utfört av ett enda stycke berg, där utsmyckningen utvändigt är så komplicerad och tekniskt präglad, att man kan förkasta alla tankar om, att det är resultatet av primitiva människors handarbete.

Frede Melhedegård - en dansk Däniken

AV THORVALD BERTHELSSEN

Tjuren är tillverkad inuti templet, därför att de befintliga dörröppningarna inte tillåter passage av den 100 till 120 ton tunga figuren. Om själva pelarna som syns på fotot, säger Rose Macaulay: - Formerna och spåren är så exakt utförda att man skulle kunna tro att de var framställda i en svarv.

Frede Melhedegård säger, att de endast kan ha gjorts i en svarv, och på närbilder av de fyrkantiga fundamenten har han hittat tydliga såg- och fräsmärken.

- Vem har i forntiden haft en stensvarv, en maskin som vi ännu inte har lyckats uppfinna, säger Frede och fortsätter:

- Sanskritberättelser om byggnadens tillkomst berättar, att metallfåglar kom ned från himlen, och att det kom ut människor från deras innandömen!

Frede menar att lösningen på energiproblemet kanske ligger här. Kanske finns det massor av värdefulla upplysningar under den berömda Nanditjuren. Det bör vara lätt för vetenskapsmän, att med modern mätapparatur undersöka, om det finns någonting dolt under eller inuti tjuren. Informationen finns kanske i form av symboler och då kan det vara svårt att översätta dem. Men om alla resurser sätts in, kan det göras, menar Frede.

Autodidakt inte riktigt rumsren

Många danskar skakar på huvudet åt Frede Melhedegård. Man anser honom mer eller mindre vrickad. Att vara autodidakt, dvs självlärd utan officiell kompetens, är inte riktigt rumsrent, om man undantar vissa konstnärliga talanger.

Frede har vänt sig till olika politiker, kulturpersonligheter och den danska pressen för att påkalla uppmärksamhet. Det är som att slå huvudet

mot en osynlig vägg. Handelsministeriet har avvisat en begäran om tolkassistent vid en internationell kongress.

Att vara autodidakt är närmast det värsta man kan vara, när man vill tala för sin sak i ett akademikerstyrt samhälle. Det innebär att dörren är stängd för politiskt gehör och seriös behandling inom radio och TV. Är man sedan invalidpensionär blir det ännu värre. Frede får klara sig själv, samhället har ingenting till övers för den sortens ogräs.

Ancient Astronaut Society hade sin senaste kongress den 16 till 23 maj 1976 i staden Crikvenica i Jugoslavien. Föredragen bandades av Frede och hans medhjälpare och skall översättas till danska för publicering.

Av de intressanta frågor som avhandlades under kongressen kan nämnas: Beskrivningar av den manna-maskin som israelierna hade med i öknen, kraftstationer i Mexicos pyramider, indicier för att en datamaskin användes vid byggandet av Cheopspyramiden, och fynden av små lertavlor, som delvis smält genom beskjutning med en forntida plasmapiistol, vid 7.500 graders temperatur.

Visst kryper det i hårrötterna när man hör vad dessa människor inom AAS sysslar med. 1977 års kongress hålls i Rio de Janeiro. Hedersmedlemmen Frede Melhedegård är redan ombedd att närvara, men hur flyger man till Rio på bara en invalidpension?

Anm.: Frede Melhedegård har utgivit Tut-Ankh-amon er vågnet, på eget förlag och arbetar under adressen: Tut-Ankh-Amon Institutet, DK-6980 TIM, Danmark.

Hans föredrag vid AAS 1975 och 1976 finns båda utgivna av SPHINX & NIHIL, Vesterbrogade 139, DK-1620 KÖPENHAMN, Danmark.

VADÄ? — MITO? — TCWN

Ja, just det! Namnen på de nya, spännande och intressanta tidningarna, med ett brett innehåll: samlartips, artiklar, brevvänner, nya produkter, import/export, hemarbeten m.m. Även utlandsupplagor. Du får inte missa våra senaste utgåvor, med över 50 sidors läsning. De blir dina mot 5:- i frimärken. Postgiro 21 88 94 - 4, E. Wessel-U, Box 3036, 550 03 Jönköping.

Notice — UFO Sightings by Pilots

Dr. Richard F. Haines, a Scientific Consultant to the Center for UFO Studies, Evanston, Illinois, USA is investigating sightings made by aircraft pilots. He would like to have the assistance of anyone who has pilot cases in their files. Military, private, research, and commercial aircraft cases are of interest. He has requested that you send such data and related information to: Dr. R. F. Haines, 325 Langton Avenue, Los Altos, Calif. 94022, U.S.A.

Rapport om Ufo-landning i North Carolina

En påstådd UFO-landning nära Pembroke, North Carolina, den 6 april 1975, har varit höjdpunkten i en ström av iakttagelser i de fem delstatsområdena Robeson, Cumberland, Hoke, Sampson och Bladen i delstatens sydöstra del.

Den första inrapporterade iakttagelsen var på onsdagen den 3 april, vid kl 01.45 på morgonen. Polismännen från Lumbertonpolisen, Phil Stanton, Neil McCormick och P.H. Atkinson såg en V-formad "sak" röra sig 70 till 100 meter ovanför marken.

Röda ljus

"Farkosten" beskrevs utrustad med en rad rött lysande ljuspunkter på ena sidan och en rad med grönt lysande ljuspunkter på den andra. Föremålet hade också två strålkastare, enligt polisens uppgifter.

Polismyndigheten i St. Pauls, 25 kilometer norr om Lumberton, kontaktades och uppmanades att vara beredd på att titta efter objektet vilket var i rörelse i den riktningen. Polismännen R.T. Higgins och John McPherson iakttog objektet 3,2 kilometer söder om St. Pauls.

De båda polismännen sade att de såg en förblindande ljusblixten vilken, enligt McPherson, "liksom lyste upp skogen som ett gigantiskt blixtljus."

— Det liknade en explosion, förklarade han.

McPherson sade att han kunde se konturerna av träden i silhuett mot ljuset. Vilket föranleder honom att tro att objektet endera havererade nära marken eller befann sig på marken vid tillfället.

De båda vittnena såg objektet ytterligare två gånger, omkring sju meter ovanför marken och senare, när det snabbt steg till omkr 100 meters höjd med en hastighet av uppskattningsvis 300 km/t.

Mark- och skogsområdena kring platsen för iakttagelsen undersöktes senare. Men ingenting hittades. McPherson sade att det hade varit blåsigt men att det inte hade regnat vid tillfället då han såg den ljudlösa farkosten, vars storlek var ungefär som en tvåmotorig Cessna.

I Hoke

Efter iakttagelsen i närheten av St. Pauls rapporterades det att objektet hade iakttagits i Hoke, nordväst om St. Pauls och platsen för Ft. Bragg Military Reservation. Militär i Hokeområdet beskrev också det objektet som V-format och upplyst.

Från Hoke för objektet, följt av officerare, till Cumberland, öster om Hoke. Från Cumberland fortsatte objektet österut till Roseboro i Sampson.

En polistjänsteman i Roseboro, Jim Driver, sade att objektet ljudlöst passerade ovanför honom på ca 30 meters höjd. När han klev ur sin bil tändes en spotlight som ökade i intensitet. Farkosten för iväg med hög hastighet. Jim Driver följde farkosten till Garland, 25 kilometer därifrån, där han slutade att följa objektet.

Objektet rapporterades i Elizabethtown i Bladen, 40 kilometer öster om Lumberton, omkring 45 minuter senare. Polisofficeren Bullock bekräftade iakttagelsen i Elizabethtown och andra personer gör gällande att objektets sökarljus badade staden i ljus.

Från Elizabethtown för objektet söderut där det siktades i Columbus strax före sjutiden på morgonen, fem minuter före soluppgången. Detta var den sista rapporten.

Intensivt
lysande klot

Väderleken i Lumberton-området under observationsnatten bestod i kraftiga åskstormar och mycket starka blixtrar. Stark blåst, regn och intensiva blixtnedslag som höll på i flera timmar. Också delvis under den tid som UFO-observationerna omfattade.

Fayettevilleflygplatsen i Cumberland rapporterade ingen radarkontakt med någon UFO under perioden för iakttagelserna.

Ronald Thompson, en förbindelsejämsteman vid sheriffkontoret i Robeson och en UFO-entusiast, sade, att han inte lämnat någon beskrivning på UFO:n när han underrättade andra polismyndigheter. Han blev förvånad över samstämmigheten hos skilda beskrivningar som per radio skickades tillbaka till honom.

Thompson sade, att han kontaktade flygbaser och flygfält så långt bort som Myrtle Beach, men ingen tillstod att de hade flygplan inom området. En talesman för FAA, den federala luftfartsmyndigheten, menade först att UFO:n som iakttagits hade varit en Piedmont Airlines Boeing Delta Jet under provflygningar. Senare reviderade FAA detta uttalande och sade att det inte hade funnits några flygplan inom området vid tidpunkten för iakttagelserna.

Rapporter fortsätter komma in

På kvällen den 3 april, en torsdag, fortsatte rapporteringen av iakttagelser. Atta polistjänstemän och ett flertal medborgare vilka uppger sig ha gjort observationer. Emellertid avslöjades att en del civilpersoners rapporter var bedrägerier.

En möjlig landning rapporterades i Robeson på väg NC-74 kl 01.45 på morgonen den 4 april i närheten av Evander Parnells hem. Parnell rapporterade att en farkost tycks ha varit på marken i ett skogsområde och det sägs, att objektet steg till 100 m höjd och försvann därefter.

Rapporter om iakttagelser fortsatte på fredag kväll, den 4 april, då Ronald Thompson påstår sig ha sett ett flygande objekt kl 21.15 i ett samhälle som heter Midway. Han sade, att objektet anlände från syd-öst, stannade sedan och svävade på ca 100 m avstånd.

Thompson säger att han stoppade bilmotorn och tände bilens huvudstrålkastare mot objektet och att objektet tände ett sökarljus i riktning mot honom — som ett slags svar — innan det fortsatte i västlig riktning bortom några träd.

Två sökarljus

Thompson beskrev farkosten som 10 meter i diameter och med två sökarljus, ett i botten och ett framtill. Han menade att det V-formade objektet också var upplyst inifrån. Det var ljudlöst.

På fredagen, vid White Lake en dryg mil öster om Elizabethtown, rapporterade polismästaren Gary Moore att han körde på en väg längs med sjön i omkring 80 km hastighet när en UFO kom ned och "hela sidan längs vägen lystes upp som om det hade varit på dagen".

Moore fortsatte ca 100 meter innan han stannade bilen och klev ur.

— Jag tittade upp men ljuset var så starkt att jag var tvungen att titta bort, berättar han.

Han hämtade sedan sin kikare och tittade på objektet genom den.

— Sedan hämtade jag fram ett landningsljus för flygplan som jag brukar ha med mig i bilen. Jag tände det och lyste upp mot objektet. Jag blinkade med ljuset och objektet blinkade tillbaka.

Tre UFO:n eskorterade mexikansk pilot

Ännu en titt

Moore säger att han "tog sig ännu en bra titt på objektet genom sin kikare" innan det for bort västerut i riktning mot Lumberton. Han följde det i drygt tre kilometer och körde så pass fort som med 140 km/t.

— Men det for iväg från mig.

Han sade att efter att objektet blinkat med sitt ljus "for det rätt upp och försvann" med uppskattningsvis en hastighet av 300 km/t.

Moore beskriver objektet från sin observationspost, vid ett tillfälle kanske på 70 meters avstånd, som en V-formad farkost med ljuspunkter runt ett större ljus vilket "syntes vara dubbelt så stort som en bilratt."

Objektet lyste upp ett område som sägs ha uppgått till 175 meter på vardera sidan av vägen. Flera andra bilister rapporteras ha stannat sina bilar för att se på objektet genom Moores kikare under de fem minuter som objektet hovererade.

En vägpolis rapporterade en i sakta mak rörlig farkost kl två på lördagsmorgonen, den 5 april, nära Saddletree. Objektet var ca 100 meter bortom hans närmaste betraktelsepunkt och var utrustat med lysande orange och rödaktiga ljuspunkter.

Den första i dagsljus inrapporterade iakttagelsen och bekräftade landningen inträffade kl 5.15 på söndagseftermiddagen den 6 april 1975. Ray Strickland, en ordningsvakt vid Pembroke State University, hans hustru och barn observerade fem UFO:n (eller en UFO beroende på senare tolkning) på Philadelphia Road, 1,6 km norr om Pembroke.

Till skillnad från den V-formade UFO:n som rapporterats tidigare, innefattade familjen Stricklands iakttagelser vad som tycktes vara fem cirkelformade objekt i en cirkulär formering ca 30 meter ovan mark, och i rörelse med en hastighet av ca 80 km/t.

Stricklands hustru var rädd för att föremålen skulle störta ned på ett hus på ett fält i närheten. Objektet var en formation bestående av rosa-färgade ljus och bakom varje objekt fanns en blåaktig slinga eller "streck". Föremålen hade en inbördes separation om ca en meter.

Objekten tycktes landa i ett potatisfält varför Strickland körde fort de tre kilometrarna hem för att be några andra att komma till skådeplatsen kvickt.

Ronald Thompson anlände från sherifkontoret tillsammans med en fotograf. Men allt som då fanns kvar var fem koncentriskt askplättar vilka icke hade funnits där tidigare. Varje plätt var ca tre decimeter i diameter och de mönster de bildade överensstämde med den formation som Strickland hade iakttagit. Askan beskrevs som "konstigt blå" till färgen.

Ytterligare vittnen till landningen, eller "närapå-landningen", som bevitnades av Strickland har spårats upp av Ted Phillips, som undersökte landningen för "Center for UFO Studies" räkning.

En liten pojke som lekte i närheten sade att objektet (eller objektet) hade "sparkat" upp ett moln av damm så högt som ett hus.

Ett objekt eller fem?

Under det att Strickland tyckte sig se fem objekt i formation har andra vittnen, vilka sett fenomenet från andra vinklar, observerat en kromfärgad anordning mellan varje ljuspunkt. Det gör dem till ett sammanhängande föremål.

Carlos Antonio de los Santos Montiel har rapporterat att tre UFO:n förenade sig med honom när han flög sin Piper Cub på 5000 m höjd över Tequesquitengosjön omkring 80 km söder om Mexico City den 3 maj 1975.

Den 23-åriga piloten flög i ca 225 km/t då han under flygningen förenades med de flygande föremålen.

— Två av dem flög några tum från vardera vingpetsen och den tredje under planet, berättade han. Jag försökte fälla landningsstället för att träffa det objekt som var under mig, men mekanismen funderade inte.

— Jag försökte träffa de andra två med vingarna, men rodren lydde inte. Mina nerver höll inte. Jag bröt samman och brast i gråt.

Carlos plan var "styrt av någon främmande kraft" mellan Tequesquitengo och Tlalpan, en sydlig förort till Mexico City. Piloten var ändå i stånd att anropa kontrolltornet vid Mexico Citys flygplats.

Objekten lämnade Piper Cuben vid Tlalpan och rörde sig i riktning mot två snöklädda vulkaner ca 80 kilometer söderut.

Två flygtrafikledare, Julio Interian och Emilio Estanol, observerade händelsen på två separata radarskärmar på Benito Juárez International Airport. Radarn indikerade ett oidentifierat objekt flyga bredvid Piper Cuben.

Interian observerade planet från det ögonblick det var över Tequesquitengo till dess det tog mark. När planet var ovanför Ajusco-bergen, vid kanten av Valley of Mexico, märkte han en ytterligare indikering på skärmen. Den rörde sig hastigt i riktning från planet.

De båda trafikledarna sa att detta hände i samma ögonblick som piloten per radio uppgav att UFO:n lämnat honom.

Oversättn: Thomas ü. Orr

Phillips var intresserad av ett koncentriskt avtryck som återfanns på "landningsplatsen". Han hade tidigare inte sett något dylikt. Han rapporterade också att han inte hört talas om ljuspunkter som setts på UFO som iakttagits i dagsljus.

Ett hål i marken, vilken några vittnen trodde kunde härröra från landningsställ, sägs inte ha imponerat särskilt på Phillips då det inte fanns några andra liknande hål vilka tillsammans kunde forma ett mönster för landningsställ.

Phillips var också något brydd över det förhållande att det inte fanns några synbara skador på växter alldeles i närheten av de sex askhögarna. Han verkade också förvånad över det förhållandet att ingen såg UFO:n lämna platsen.

Phillips sägs ha sagt "att det är mycket svårt att föreställa sig vad askan kan ha kommit av" Askan och jordprov skall analyseras av "Center for UFO Studies" eller något laboratorium.

— Just nu kan jag inte se något konventionellt svar på vad som tilldrog sig där, säger Phillips. Men vad som avser landningsplatsen ger detta inte mycket information såvida inte analysen avslöjar något remarkabelt.

Oversättning: Thomas ü Orr

Källa: Skylook 1975-10-15

Nya avslöjanden från Bermuda-triangeln

En mystisk elektromagnetisk kraft har uppdagats i den beryktade "Bermuda-triangeln". Störningen är så stark att den fullständigt slår ut bandade signaler ombord på vädersatelliter vilka passerar området på 1 300 kilometers höjd!

— Dessa störningar av satelliter bevisar att det är ett elektromagnetiskt fält i triangeln, säger fysikdr Wayne Meshejian. Detta är det viktigaste nya beviset på lång tid.

Vädersatelliter, som tillhör The National Oceanic and Atmospheric Administration (NOAA), har sedan 1972 uppfört sig oregelbundet över Bermuda-triangeln — ett område begränsat av Bermuda, Miami och Puerto Rico. Där har fartyg och flygplan försvunnit helt oförklarligt.

— Satelliterna har konstruerats till att överföra infraröda foton som visar varm- och kallfronter samt visibla foton som visar Jorden och dess molnformationer som de ses med mänskliga ögon. De infraröda bilderna sänds direkt till Jorden, medan de övriga bandas tills dess de kan överföras, säger dr Meshejian medan han förklarar varför de två typerna av bilder inte kan sändas samtidigt.

Tre NOAA-satelliter har sänts upp sedan 1972 och visibla foton från dessa blir alla störda när satelliterna rör sig över Bermuda-triangeln!

Raderar

— På mottagarna i våra laboratorier började vi lägga märke till att dessa störningar endast inträffade när satelliterna befann sig över triangeln. Det betyder att det måste finnas ett enormt elektromagnetiskt fält i detta område, ett fält som raderar ut det ställe på bandrullen där de visibla bilderna ligger.

— Det måste till ett ytterst kraftigt magnetfält för att radera ut ett band — speciellt när bandet befinner sig i en satellit på 1 300 km höjd över Jorden menar dr Meshejian, professor i fysik vid Longwood College i Farmville.

— Normalt kan man förvänta sig att elektronisk utrustning eventuellt blir försvagad och slutar att fungera. Men det är inte normalt för varenda vädersatellit att bli försvagad uteslutande över Bermuda-triangeln. Om satelliten helt enkelt upphörde att fungera på grund av tekniska problem så skulle det ske var som helst.

Dessa satellitstörningar är helt nya rön i det ständigt växande antal av märkliga händelser som inträffar i Bermuda-triangeln där elektronisk utrustning i fartyg och flygplan sätts ur funktion. Generatorer stannar, kompasser uppför sig som tokiga och mätinstrument snurrar runt utan kontroll.

Två försvunna

Jim Blocker, en pilot från Atlanta, har haft två härresande upplevelser medan han flög över Bermuda-triangeln. Han håller med dr Meshejian om att det är ett kraftigt elektromagnetiskt fält, som är orsaken.

— I februari 1968 lyfte jag i klart väder från Nassau och flög

Intensivt lysande klot

Elvy Peterson iakttog den 16 december 1975 vid Övre Bredsand, ca 8 kilometer söder om Sundsvall, ett stort intensivt lysande klot passera och hon berättar:

— Klockan var 20.30 och jag hade tillsammans med min 6-åriga son åkt skidor i skogen ovanför Övre Bredsand. När vi skulle åka hem, utför det elljusspår som finns på platsen, måste vi ta av oss skidorna och gå till fots på grund av snöbristen.

— Vi stannade där utförsbacken börjar, under en kraftledning, och tog av oss skidorna. Min son fortsatte gående utför backen. Medan jag buntade ihop våra skidor råkade jag titta längs kraftledningen i riktning mot NNO. Då upptäckte jag i kraftledningsgatan förlängning ett intensivt lysande fenomen i form av ett klot, som sakta rörde sig med jämn hastighet mot öster. Klotets storlek var ungefär som månen och dess färg intensivt orange-gul med något diffusa konturer. Jag kunde inte uppfatta något ljud.

— Efter ca 20 sekunder hade föremålet passerat kraftledningsgatan och försvann ur sikte bakom skogen öster om kraftledningen. Jag sprang då ca tio meter tillbaka (västerut) på stigen och såg då föremålet i ytterligare fem sekunder, innan det försvann ur sikte för gott.

— När jag kom hem tog jag fram en karta och såg då, att den högsta punkten under kraftledningen var belägen underfär 800 meter från min observationsplats. Detta tillsammans med det faktum att jag återigen kunde få syn på föremålet genom att förflytta mig bara tio meter tillbaka på stigen, tyder på att det var långt bortom den högsta punkten.

— Avståndet bör ha varit minst 1 500 meter. Av detta drar jag slutsatsen att det rörde sig om ett mycket stort föremål.

— Några spridda moln fanns på himlen, men fransett dem var det stjärnklart. Fullmånen befann sig i rakt motsatt riktning av det föremål jag iakttog.

Intervju: UFO-Sundsvall

över Bermudatriangeln till Palm Beach i Florida, förklarar Blocker. Jag hade planerat att flyga på en höjd av 2 260 meter men kontrolltornet beordrade mig att ändra till 1 700 meter därför att två andra plan hade flugit på 2 260 m höjd och försvunnit samma dag utan att efterlämna några spår.

— Omkring 70 km norr om Nassau tystnade min radio, min kompass började att snurra runt och alla mina navigationsinstrument upphörde att fungera inklusive min högfrekventa riktningsvisare. Detta är oerhört! Då jag äntligen kom ut ur molnen befann jag mig 270 kilometer nordost om Nassau — trots att jag hållit nordvästlig kurs!

En liknande upplevelse hade Blocker i september 1972:

— 90 km öster om Nassau blev mina "idiotsäkra" navigationsinstrument helt tokiga och min kompass snurrade runt flera gånger. Trots detta lyckades jag ta mig tillbaka till Nassau. Det är inget tvivel om att det existerar en märklig kraft i Bermudatriangeln!

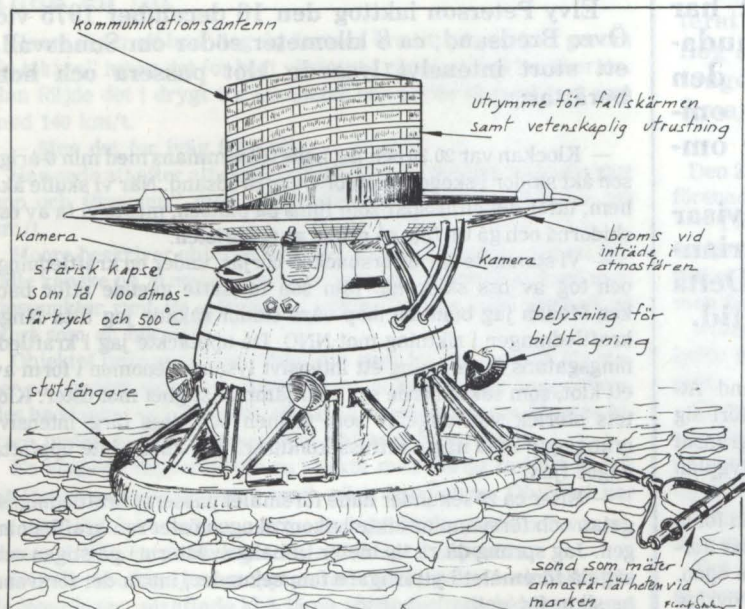
Källa: National Enquirer, 15 juni-1975
Översättning: Thorvald Berthelsen

Rymdsonderna konstaterar.

Liv saknas på Venus

Atmosfär och temperatur "omöjliga" för människan

Så här såg Venera 9 och 10 ut. En sfärisk kapsel med "hatt" på!

Venus är enligt de senaste mätningarna, som gjordes av de sovjetiska sonderna Venera 9 och 10 en mycket ogästvänlig planet, vars steniga yta konstant utsätts för en olidligt hög temperatur och där ett förödande atmosfärtryck råder. Ingen plats för människan att ströva omkring på och på grund av den tjocka atmosfären även stängd för de färdmedel som i dag står till buds. En raket kan mycket väl landsätta sonder på Venus, men dessa kan inte tas därifrån åter till jorden med dagens teknik. Liv som vi känner det på jorden är helt uteslutet på vår inre granne.

Den 21 oktober 1975, kl 4.00 svensk tid, mjuklandade det ryska venusskeppet Venera 9 på den beslöjade planetens dolda yta. Under en tid av 53 minuter utsände den uppgifter om förhållandena på Venusytan och tog bilder av landningsområdet, vilka via den runt Venus kretsande delen av rymdfarkosten sändes till jorden.

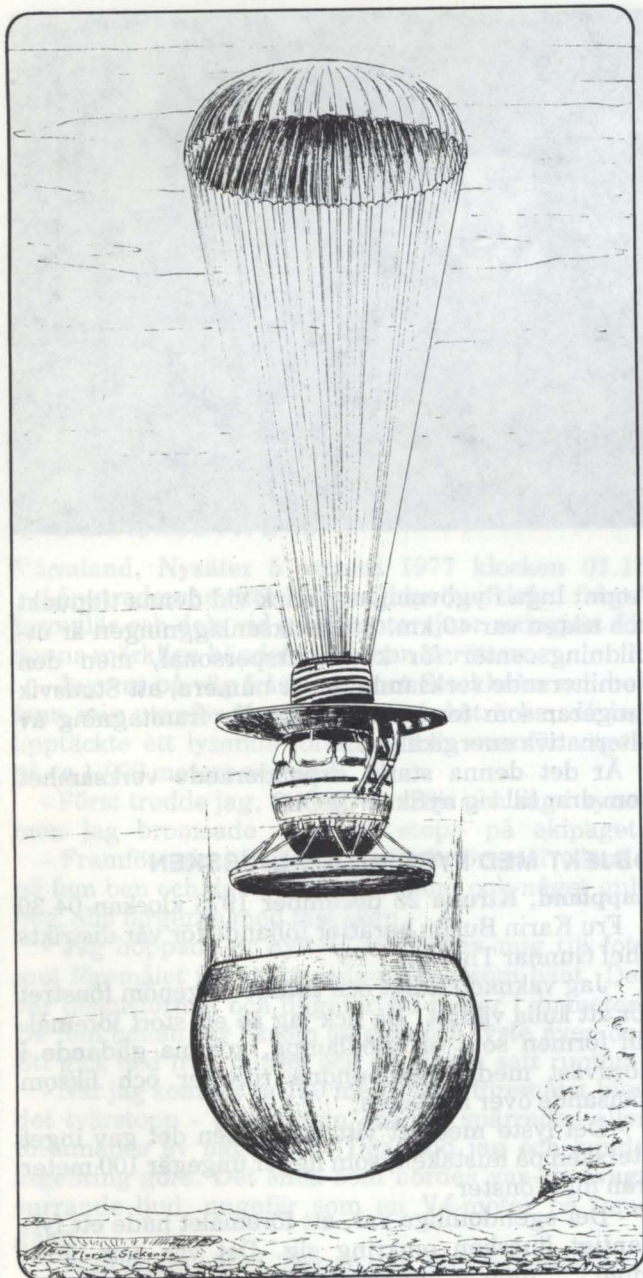
Några dagar senare, den 25 oktober, landsattes ännu en sond och även den återsände bilder av landningsområdet till jorden och bekräftade de mätningar som några dagar tidigare gjorts med syster-skeppet. Dessa båda farkoster avslöjade att Venus är allt annat än en gästvänlig planet, där det finns än mindre anledning att leta efter liv än på vår egen måne! Liv kan möjligen förekomma i bakterieform någonstans i atmosfären, men inte på ytan.

Med de båda ryska sonderna medräknade har 12 olika rymdfarkoster sändt uppgifter till jorden om Venus sedan 1960. Deras observationer stämmer väl överens med varandra. Men ända tills i början av

förra decenniet ansågs Venus vara en jorden nummer två. Planeten är vår närmaste granne i rymden och ungefär lika stor som jorden. Eftersom Venus är närmare solen än vår egen planet, tar den emot två gånger så mycket solljus. Det mesta av ljuset reflekteras emellertid tillbaka till rymden, och därför antog man att Venusytan emottog lika mycket ljus som vi här nere på jorden, samt att ytan följaktligen också skulle kunna jämföras i andra avseenden. Atmosfären kunde likna jordens och kanske fanns där liv, rentav förhistoriska monster och djupa regnskogar.

Med radar har en del av ytan kartlagts och visat sig överensstämma med andra himlakroppar i vårt solsystem. Ytan är mer eller mindre månlik. Inga höga berg förekommer, det högsta anses vara ca 2.000 m. Däremot finns gigantiska ringberg, som på månen. Man vet nu att i ett tidigt skede av vårt solsystems 4,5 miljarder år långa liv, under de första 500 miljoner åren, kollisioner mellan planeter och asteroider, jätterymdstenar och mindre av klipp-blocksformat, var mycket vanliga företeelser. Vår egen måne är ett utmärkt exempel och vittnar om otaliga våldsamma rymdkrockar med andra och mindre himlakroppar. Men även Merkurius, Mars och dess månar Phobos och Deimos vittnar om den kollisionrika utvecklingshistorien. Även jorden själv har stora ärr efter sammanstötningar med asteroider och rymdstenar av mindre format. Det har man kunnat fastställa med hjälp av landsatelliter. Många jordiska kratrar är rester efter sådana krockar i prehistorisk tid och kan därför inte längre observeras från jorden men väl från rymden.

Landande rysk venussond. På detta sätt landsattes Venera 9 och 10. Under första delen av nedfärden var farkosterna inkapslade i sfäriska behållare, som fungerade som värmsköld och sprängdes bort innan fallskärmen utvecklades ca 70 minuter före landningen.

De senaste ryska venusbilderna avslöjar att planetytan vid landningsplatserna är mycket stenig och nästan inte eroderad. Stenarna är kantiga, vilket skulle kunna tyda på att häftiga stormar inte förekommer i den lägre atmosfären och att temperaturen nära nog är konstant. Nu, mer än ett år efter landningarna, har med hjälp av alla uppgifter denna bild kommit fram av grannplaneten:

Ett venusdygn är 243 jorddygn. Planetens rotationsriktning är motsatt jordens. Axellutningen är ca

3 grader. Trots den långsamma rotationen rör sig molninformationernas toppar med en hastighet av upp till hundra meter per sekund! Den högst uppmätta temperaturen är 477 grader C och det högsta trycket 93 atmosfärer. Atmosfären består till 97% av koldioxid. På 30 kilometers höjd är trycket elva gånger högre än på jorden och temperaturen 135 grader C, medan den på 65 kilometer är -35 grader och trycket något mer än en tionde del på jordytan. På en höjd av 150 km finns mindre atmosfärrester kvar runt Venus än det finns atmosfärrester kvar runt jorden på samma höjd.

Venus har till vetenskapsmännens stora förvåning inget magnetfält. Man ämnar göra nya observationer med finkänslig apparatur i framtida amerikanska och ryska venussonder. Venus nattsida är varmare än dagsidan, ca 20%, som följd av, förmodar man, att kraftig värmeöverföring äger rum via starka konvektionsströmmar i dagzonen, orsakade av absorption av huvudsakligen ultraviolett solstrålning.

Ljusintensiteten på ytan är högre än man antog och gör det möjligt att sända nya sonder med fotoutrustning för bildtagning. Levande vulkaner har inte kunnat påvisas, men det finns tecken som tyder på att några sådana måste finnas. En viss likhet mellan jorden och Venus har man trots allt funnit. Utöver att planeterna är nästan lika stora, torde deras elementära sammansättning också vara ungefär lika. Det sista har nämligen kunnat bekräftas av en tidigare rysk sond, Venera 8, som fastställde att radioaktiviteten av stenar på venusytan överensstämmer med den som avges från jordisk granit. Däremot skiljer sig planeterna radikalt på andra punkter. Atmosfären och temperaturen på Venus skulle förvandla vår jord till en död rymsboll på några ögonblick.

De ryska sonderarna landade 2.200 km ifrån varandra och deras mätningar var ungefär lika. De kommer att användas vid konstruktionen av än tåligare landningsfarkoster. Ändå var redan dessa venussonder helt unika. Även USA håller på att förbereda utforskning av Venus. 1978 skall en 566 kg tung Pioneersond sändas iväg och den blir i slutet av samma år satellit till planeten. På hösten 1978 sänds ännu en Pioneer till Venus, vilken 20 dagar före ankomsten skall frigöra fyra landningsfarkoster, en större och tre små. Samtliga skall hårdlanda men meddela atmosfärens sammansättning på olika höjder.

Det är inte omöjligt, att Sovjet 1978 sänder ut en stor farkost, som kommer att fungera under flera veckor på ytan och möjligen också har förmåga att krypa fram över denna, för att ta prov och fotografera. Nedkylning av apparaturen blir även då det allt överskuggande stora problemet. Florent Sickenga

12

BLODRÖTT KLOT SVÄVADE FRAM

Jämtland, Hammarstrand 1 januari 1977 klockan 00.05

Fru Thyra Ljung berättar följande:

- Jag var ute och rastade hunden, då jag mitt över Kullsta skola uppmärksammade ett blodrött klot, som var stort som månen.

- Jag gick in med hunden och sedan ut igen för att se vad det var. Det gled nu ljudlöst iväg västerut mot Vättaberget och gick över molnen eftersom det en kort stund skymdes av dessa. Det försvann sedan bakom berget.

- Någon nyårsrakett var det inte och flygande tefat har jag aldrig trott på!

UFO LANDADE PÅ E-18

Värmland, Nysäter 5 januari 1977 klockan 01.15

Långtradarchaufför Helge Olsen har dels i frågeformulär och dels vid telefonintervjuer redogjort för denna märkliga händelse och han berättar:

- Jag var på väg från Oslo mot Stockholm och befann mig utanför Nysäter på en raksträcka, då jag upptäckte ett lysande föremål strax ovanför vägen på ca 1.000 meters avstånd.

- Först trodde jag, att jag var trött och såg i syne, men jag bromsade och fick stopp på ekipaget.

- Framför mig på vägen stod ett föremål vilande på fem ben och det lyste i rött, grönt och något gult ljus, alla färgerna med fast sken.

- Jag hoppade ur hytten och begav mig till fots mot föremålet för att ta reda på vad som hänt. Det var diskusformat och ungefär sju meter i diameter. De fem benen var liksom av glas och lyste även de. Ett gick ned från mitten och de övriga satt runtom.

- När jag kommit ca 150 meter från föremålet blev det tvärstopp - precis som om jag spärrades eller förklarades av någonting. Där stod jag och kunde ingenting göra. Det enda som hördes var ett svagt surrande ljud, ungefär som en V4-motor på tomgång.

- Från andra hållet, bakom den här tingesten, kom en annan lastbil, som också stannade, och efteråt såg jag att det var min kompis, som var på väg mot Oslo.

- Sedan började det yra snö runtomkring föremålet och det lyfte rakt upp. Jag kunde nu ta mig tillbaka till bilen. Väl inne i förarhytten såg jag det komma tillbaka igen rakt ner mot bilen, varefter det steg igen och försvann. Hela händelseförloppet tog ca fem till sex minuter.

- Jag körde framåt ett stycke och pratade med min kompis, som hade sett samma egendomliga föremål

från sitt håll och vi resonerade om vad det kunde ha varit. Vi kom överens om att inte rapportera det inträffade till polisen.

Anm.: Helge Olsens kollega uppfattar sin del av händelseförloppet som obehagligt och onaturligt och vill på inga villkor beröra det inträffade.

GULDFÄRGAT TEFAT?

Ängermanland, Kramfors 6 januari 1977 klockan 13.55

Rudolf och Tulla Engvik berättar följande:

- Vi upptäckte föremålet över Latberget och det liknade på pricken de flygande tefat vi tidigare bara sett avbildade. Det var diskusformat och starkt guldfärgat. Det rörde sig knykigt både vertikalt och horisontellt.

- Föremålet försvann bakom trädtopparna på syd-västlig kurs.

STORT CIGARRFORMAT FÖREMÅL

Dalarna, Sunnansjö 6 januari 1977 klockan 14.20

De flesta av våra aktiva medarbetare har aldrig sett något UFO själva. Ordföranden i Ludvika UFO-förening, Juan Manzanares, hade turen att i fullt dagsljus och på relativt låg höjd kunna studera ett sådant och han berättar:

- Tillsammans med min fru bilade jag från Ludvika mot Björbo. När vi kom i utförsbacken just före avtagsvägen mot Sunnansjö upptäckte Berith ett föremål i luften.

- Hon påpekade att det var väldigt stort, och jag bad henne att titta på klockan, medan jag svängde och stannade bilen efter korsningen. Vi steg ur och jag konstaterade att föremålet flög ovanför Sunnansjö.

- Jag måttade med utsträckt arm och objektet täckte precis hela handen. Det var cigarrformat och flög upprättstående med den övre delen lutande mot söder - alltså i färdriktningen.

- Det var vitt till färgen och reflekterade solljuset, och var uppskattningsvis mellan 50 till 100 meter långt, medan tjockleken på "cigarren" var mellan 15 och 20 meter. Den flög med uppskattad hastighet av ca 400 km/h mot Grängesberg.

- Höjden var ca 500 till 1.000 meter, men trots detta var det helt ljudlöst. Det minskade i storlek ju mer det avlägsnades sig från oss. Totala observationstiden var sju minuter och det var molnfritt och klar sikt.

- Fru Anita Zäther boende i Uvberget berättade, att hon iakttagit föremålet exakt samma tidpunkt.

Hon konstaterade att det saknade vingar och flög ljudlöst och tyckte det verkade lite underligt. Iakttogs även i Borlänge: Fru Bojan Danielsson med make Esbjörn säger sig ha sett samma föremål. Fru Danielsson berättar:

- Vi promenerade vid kyrkogården i Stora Tuna, när vi uppmärksammade en lysande stav på himlen västerut.

- Egentligen var det inte vi, som upptäckte det, utan ett annat par, som stod och tittade och pekade. Föremålet drog sig långsamt mot sydväst och bör ha befunnit sig över Grangärde och Sunnansjö vid 14.20-tiden.

- Det var när vi fick kännedom om iakttagelsen därifrån, som vi bestämde oss för att berätta vad vi sett. Vädret var helt klart och solen sken. Vi såg föremålet tydligt och det var definitivt inget reoplan eller liknande, slutar fru Danielsson.

FEM UFON ORDNADE MÖTESPLATS ÖVER NYKÖPING — MEN JAGADES BORT AV FLYGPLAN!

Södermanland, Nyköping 8 januari 1977 klockan 15.35 - 15.55

Ett 30-tal personer har lämnat sina versioner av detta uppseendeväckande fall till våra utredare i Nyköpingsgruppen. Förutom observatörer i staden har föremålen iakttagits och på så sätt kunnat inringas och positionen fastslagits från Tystberga (N), Oxelösund (Ö) och Kvarsebo (SV).

Från det omfattande rapportmaterialet återger vi här familjen Bakkalas iakttagelser och vi låter fru Bakkala berätta:

- Vi bor på Brandkärrsvägen i Nyköping och befann oss i bostaden, då vi genom fönstret på sjätte våningen upptäckte ett lysande föremål över vattentornet. Det såg ut som en upp- och nervänd glödlampa och lyste med ett fast vitt sken. Efter en stund övergick det till gult och ändrade form på så sätt att "lampfattningen" satt på överdelen. Det försvann därefter oerhört snabbt - vi såg aldrig vart det tog vägen.

- Plötsligt kom ett rött ovalformat objekt flygande fram mot den höga skorstenen vid lasarettet, där det stannade upp. Efter några minuter kom ytterligare ett föremål och sällade sig till det första.

- Tre minuter förflöt under det att de båda farkosterna med ryckiga rörelser svävade omkring på samma ställe - då kom ännu ett likadant till platsen. Det var nu tre föremål och alla kretsade runt något söder om lasarettet. Alla var glödande röda, som smält järn, och hade ett starkt pulserande ljus.

- När denna formationsflygning pågick, ringde jag

till Fall, där deras jourhavande meteorolog mottog samtalet, och jag berättade vad som försiggick.

Efter några minuter kom de verkligt jättestora föremålen. Det var två stora diskusformade saker, som kom från väster och sällade sig till de övriga vid denna, som det verkade vara, mötesplats. Deras diameter var betydligt större än flygplans.

- Dessa två sist anlända hade en kupolliknande överbyggnad på mitten, och var så stora och främmande, att vi kände oss skrämda, när även de stannade upp. De tycktes stanna vid halva höjden av skorstenen, alltså mycket lågt. Vi kunde inte uppfatta något ljud från de fem föremålen - de bara fanns där.

- Efter några minuter kom ett propellerplan och sedan ett deltavingat jetplan, som kan ha varit ett Drakenplan. När flygplanen närmade sig föremålen, drog sig dessa mot sydost och försvann mot horisonten, varefter de bleknade i färg och till sist endast skymtade som vita punkter vid horisonten.

- Jag har aldrig sett någonting liknande, och vi blev ordentligt omskakade av denna för oss främmande upplevelse.

Anm.: Från flygflottiljen i Nyköping ringde man till UFO-Sverige och vårt interna bevakningssystem aktiverades i Östergötland, Småland och ned till Öland för att försöka följa föremålen. Ingenting kunde dock iakttas från dessa bevakningsområden.

Vid 20-tiden larmade polisen i Visby sina kollegor i Borgholm om ett föremål, som iakttagits över Östersjön mot Västergarn. Det beskrevs som en jättestor ballong, som spred ett kraftigt ljussken i blå och grönvit färg omkring sig, och som rörde sig söderut. Det uppgavs då siktat på en linje i höjd med Ölands norra udde.

En polisman beordrades i bil till norra udden och anlände dit klockan 21.20. Han kunde ej iakttä det rapporterade föremålet men konstaterade att sikten var ovanligt god - men att belysningen från fastlandet var kraftig och skiftade i grönt.

UFO-Sveriges rapportcentral drar därför slutsatsen, att man från polishåll har misstagit sig på planeten Venus som gick ned vid denna tidpunkt.

Iakttagelsen över Nyköping har väckt stort intresse även från militärt håll. Milostab Öst har begärt att få ta del av utredningsmaterial från våra medarbetare.

Problemet är de två inblandade flygplanen. Major Bengt Löwerot vid F11 meddelar, att någon flygning ej förekom vid denna tidpunkt. Däremot hade F 13 i Norrköping flygövningar i lufterummet över Nyköpings och Oxelösunds kommuner - men mellan klockan 13 och 14. Övningarna avbröts klockan 14.00 alltså en och en halv timma före observationen! Major Löwerot säger vidare:

- Vi är alltid mycket intresserade av sådana här mystiska himlafenomen och tar gärna emot rapporter från allmänheten.

SICK-SACKANDE RÖTT FÖREMÅL

Dalarna, Söderbärke 7 januari 1977 klockan 16.40
Bärke UFO-förening har mottagit en rapport från Susanna Backlund, Seja Niitula och Siv Eriksson. De var i bil på väg från Söderbärke mot Ludvika och vid Vanhålla uppmärksammade de ett rödaktigt föremål på himlen.

Efter att ha stannat bilen, konstaterade de att föremålet färdades i sicksack ut över sjön Barken. Det gick mycket sakta från nordost och försvann efter 10 minuter mot Söderbärke.

Vådret var fint och sikten god, och observatörerna kunde samtidigt se ljusen på TV-masten i Smedjebacken.

BLIXTRANDE LJUSKLOT

Södermanland, Strängnäs 8 januari 1977 klockan 23.55

Rune Clazon på Aspö berättar följande:

- Jag upptäckte först ett blinkande klot strax ovanför horisonten i SSV. Föremålet stod stilla i ingefär fem minuter.

- Plötsligt uppenbarade sig ett precis likadant klot och strax efteråt försvann båda i sydlig riktning. Medan jag tittade på föremålen i kikare, såg jag, att det blixtrade hela tiden omkring dem.

Båda föremålen iaktogs också av ett Strängnäspar, som menar att det troligen rörde sig om flygplan

- Men märkligt nog hördes inget motorbuller, trots att föremålen gick så lågt. Anmärkningsvärt är också det kraftiga blixtrande ljuset. De såg ut som eldklot, uppger paret.

RÖTT KLOT ORSAKADE TV-STÖRNINGAR

Dalsland, Fengersfors 14 januari 1977 klockan 22.15

Fru Ulla Engberg berättar för våra utredare i gruppen UFO-Åmål:

- Jag och min grabb satt och tittade på TV-deckaren. Det var snöfall och några grader kallt.

- Plötsligt lystes hela rummet upp av ett kraftigt rött ljussken. Först trodde vi att det utbrutit eldsvåda i någon av granngårdarna eller i vårt eget hus.

- Vi rusade fram till det fönster som vetter mot norr och fick se ett rött klot med en skenbar storlek av en fotboll. Ljusskenet från klotet var så enormt, att det var svårt att bedöma omkretsen.

- Vi kunde följa klotet med blicken i närmare en minut, medan det färdades mot söder. Det höll rak kurs, men dess sätt att förflytta sig framåt var egendomligt - det liksom vaggade fram. Det försvann sedan bakom skogskanten.

Anm.: Fru Engbergs grannar uppger, att de hade störningar på sina TV-mottagare. Störningarna uppträdde som flimmer i bilden vid tidpunkten för överflygningen.

Retroaktivt

VINKELRÄT GIR

Södermanland, Huddinge 6 januari 1976 klockan 18.30

Fotograf Knut Söderman berättar om detta för rapportcentralen:

- Jag bor på sjunde våningen i ett höghus. Till sammans med min fru, son och sonhustru, satt jag och tittade på TV.

- Plötsligt upptäckte vi genom fönstret ett lysande föremål, som vi först trodde var ett flygplan - men det gick för sakta. Det var klotformat och vi betraktade det även i kikare - fortfarande var det klotrunt och lyste starkt.

- Föremålet gick relativt sakta, ungefär som en helikopter, på rak kurs från öster mot väster. När det hade passerat vårt hus, gjorde det en markant kursändring mot söder, ökade farten betydligt och försvann snabbt.

- Totala observationstiden var ungefär tre till fyra minuter och det var klart väder och god sikt, varför jag inte kan bedöma avståndet till föremålet.

Anm.: Rolf Hjorth, boende ett stycke från herr Söderman, iakttog samma föremål från Mellasjövågen i Huddinge.

SPRUTADE GNISTOR

Småland, Kalmar 8 juni 1976 klockan 08.40

Fru Sonja Söderbaum berättar för vår distriktschef Gunnar Schelin:

- Jag stod på balkongen och tittade på tornsvalornas akrobatik, då jag i sydväst såg någonting, som jag först trodde var en ballong, segla fram.

- Plötsligt började det gnistra om det vitskimrande föremålet - nästan som ett tomtebloss. Samtidigt blev rörelsen framåt mera ryckig.

- Jag hämtade min kikare och såg nu tydligt att det var ett svagt ovalt föremål. Varje gång som det sprutade ut gnistor, undertill, ryckte det till framåt.

- I tio minuter kunde jag följa det med blicken tills det försvann österut. Själva objektet var av ett vitglänsande material, medan gnistsprutet skiftade i gult, grönt och orange.

Anm.: Kan ha varit en ballong med en radiosond hängande under.

KONCENTRERAT LJUSFENOMEN

Uppland, Enköping 24 juni 1976 klockan 20.50

Maskinförman Tage Sigfridsson berättar för vår utredare Aaro Laine i Enköpings UFO-förening:

- Jag var ute med hunden i stadsdelen Fanna och passerade järnvägsövergången vid Boängen. Den ligger relativt högt och därifrån upptäckte jag ett ljussken strax ovanför hustaken vid Verkstadsvägens sida. Efter kontroll blir det i riktning Gånsta skola, kompassriktning 37 grader.

- Skenet var fast, intensivt och koncentrerat med en svag skiftning i rött. Det stod först stilla och jag iakttog det i 90 sekunder, varefter det sakta dalade nedåt och försvann.

Anm.: Klart väder, inget åskväder i området.

LYCKADES FOTOGRAFERA RYKANDE OBJEKT

Västergötland, Borås 3 augusti 1976 klockan 20.30

Elektriker Bertil Unell lämnar denna intressanta redogörelse till vår utredare Sam Rozner:

- Jag gick ut i trädgården och fick då nästan rakt ovanför mig se ett klot, som avgav ett intensivt orangevitt ljus. Det var så kraftigt, att jag fick hålla händerna för ögonen och liksom kisa mellan fingrarna för att inte bli bländad.

- Föremålet lämnade en lång svart röksvans efter sig och rörde sig ganska sakta horisontellt. Jag sprang in efter min kamera och när jag återkom hade det passerat en trädunge på en närliggande tomt.

- Jag lyckades då ta detta foto. På detta verkar fenomenet vara avlångt, men vid första upptäckten, på kortare avstånd, uppfattade jag det som ett klot. Det kan ha varit det starka ljuset som gav mig detta intryck.

- Totala observationstiden var ca två minuter och föremålet passerade från nordväst mot sydost. Det var klart väder och vindstill. Inget ljud kunde uppfattas.

Anm.: Föremålet iaktogs även av Alfild och Elof Johansson på 5:e Villagatan.

Fotot går kanske fram dåligt i tidningstryck, men föremålet skall synas i vinkeln mellan hustaket och trädet.

Borås 3 augusti 1976.

OBJEKT MED FLERA LJUSPUNKTER

Skåne, Ålabodarna (N.Landskrona) 7 augusti 1976 klockan 21.00

Arkitekt Birgitte Cassias och Dirk Rönne från Köpenhamn befann sig i Ålabodarna, då de iakttog ett ellipsformat föremål med flera ljuspunkter, gående på rak kurs från ost mot nordost. Båda berättar i frågeformulären, som förmedlats av SUFOI. Först Birgitte Cassias:

- Vi upptäckte föremålet, när det rörde sig parallellt med en trädbevuxen ås. Efter ett par minuter skimrades det av trädtopparna, varför vi tog oss upp för backen.

- Detta tog ca tre minuter och vi kunde därefter iaktta objektet, fast nu på längre avstånd, i ytterligare ett par minuter, tills det försvann i nordost.

- Det var blinkande ljuspunkter i en ellipsformad gruppering. Blinkningarna var snabba, diffusa och hade en blåvit färg. Både blinkningarnas varaktighet och ljusstyrka var oregelbunden.

Dirk Rönne uppger:

- Föremålets kurs var rak men det gjorde avvikelser, alltså en oregelbunden sicksackkurs. Det kom österifrån men ändrade kurs till nordost innan det försvann.

- Storleken var som ett passagerarflygplan, men det var absolut inget vanligt flygplan - det var helt ljudlöst.

LYSANDE KORS

Dalarna, Grängesberg 19 augusti 1976 klockan 22.00

En fru på Ludvikavägen berättar för rapportcentralen:

- Från mitt fönster upptäckte jag ett gult ljussken mellan träden intill järnvägen och kyrkogården (N).

- Det svävade fram och tillbaka och försvann en stund för att sedan komma tillbaka i form av ett lysande gult kors med en skenbar storlek av ca två meter.

- Korset svävade sakta fram över hustaken, gjorde en sväng, och kom tillbaka ned över parkeringen och hade nu ett rött pulserande ljus i färdriktningen.

- Jag öppnade fönstret men kunde inte höra något ljud. Föremålet svängde tillbaka mot kyrkogården och försvann sedan mot Ludvikahållet.

VIT DISKUS MED BLINKANDE LJUS

Uppland, Enköping 19 september 1976 klockan 20.30

Peter Johansson och Pia Juhlin befann sig vid korsningen Tullgatan - Enöglavägen, då de upptäckte ett egendomligt föremål i nordväst. De berättar för våra utredare i Enköpings UFO-förening:

- Vi iakttog ett blinkande vitt ljus av en stjärnas storlek, som färdades mot sydost. Först trodde vi, att det var ett flygplan och vi fortsatte att titta på det.

- Då upptäckte vi, att den blinkande ljuspunkten satt i färdriktningen på ett stort diskusformat föremål med vit färg.

- Efter ca två minuter, alltså den totala tid vi såg det, tappade vi det ur sikte i och med att det avlägsnades sig. Det var klart väder och vindstilla.

TVÅ SAMMANHÄNGANDE JÄTTEKLOT

Dalarna, Borlänge 27 september 1976 klockan 00.25

Fritidspedagog Siudak Stefania berättar för rapportcentralen:

- Jag hade gått till sängs och låg och tittade ut genom fönstret på en stjärna. Plötsligt såg det ut som om den började röra på sig. Jag for upp och sprang ut på balkongen, där jag åter såg den "rörliga" stjärnan på förhållandevis hög höjd.

- Men den närmade sig med otroligt hög hastighet och när föremålet kom lägre, såg jag att det var två orangeröda klot, som gick in i varandra, eller hänge ihop.

- Det vänstra klotet blinkade hela tiden, medan det högra hade fast sken. Runt kloten fanns ett vitt sken. Deras yttersidor var inte exakt runda.

- Båda kloten var enormt stora, ungefär som solen vid solnedgång. Ljusskenet var starkt men ej bländande. De försvann bakom ett hus mot sydväst.

- Det var stjärnklart och vindstilla och jag såg månen på motsatt sida. Totala observationstiden var ungefär en halv minut.

IAKTTOG LUFTFENOMEN TVÅ GÅNGER

Gästrikland, Hammarby (SV Sandviken) 9 oktober 1976 klockan 18.30 + 19.00

Sigbnert Juhling har lämnat följande redogörelse till vår utredare Eskil Nyström i Gävle UFO-förening:

- Jag gick ut på trappan för att se hur vädret var. Plötsligt fick jag se ett lysande föremål, som kom emot mig i luften. Det lyste med ett fast kallt sken och var större än Jupiter vid en jämförelse.

- När det befann sig rakt över mig, stannade det upp, varefter det slocknade. Själva observationstiden tog 20 sekunder.

- Vid 19-tiden var jag tillsammans med frugan i bilen på väg mot Sandviken. Vi fick då syn på ett föremål, som tycktes följa bilen. Det var 2-3 gånger större än Jupiter och hängde med tills vi kom fram till väg 80. Där ändrade det kurs mot öster.

- Föremålet tycktes nu gå mycket lägre, men så ökade det farten och försvann i fjärran. Det verkade vara ett paraplyformat mörkare ovanför själva ljuskällan. Det var fint väder och klar sikt.

HEL ARMADA PASSERADE

Södermanland, Oxelösund 5 november 1976 klockan 19.20

Roland Bylund har lämnat följande redogörelse till Per Fork i Nyköpingsgruppen:

- Jag var ute och rastade hunden vid Ramdalen i Oxelösund. Plötsligt kom 10 till 15 lysande föremål över mig. De kom från NNV och färdades mot SSO. Det hela hände på några sekunder.

- Jag stod, sedan den första svärmen passerat, häpen och tittade. Efter ett par tre sekunder kom det fem eftersläntare på samma kurs och med samma höga hastighet. De hade ingen bestämd formation, utan flög bara bredvid varandra.

- Hela den första gruppen täckte en tredjedel av himlavalvet, medan den andra täckte ett mindre område. Bland dessa fem föremål var ett, som avlägsnades sig en bit från de övriga och sedan dök tillbaka igen.

- Höjden kan jag inte bedöma, med de gick under molnen ut och in mellan molnbankarna. Det fanns alltså luckor i molnen och när de passerade dessa, blev föremålen mera suddiga i kanterna, men ljuset syntes hela tiden.

- Söderut var molnen tjockare och de försvann in i dessa. Jag kunde inte urskilja någon bestämd form

Märkbar förändring i attityden till UFO

på de enstaka objekten - de var bara ljuspunkter och jag kan jämföra dem med glödlampor på avstånd.

- De hade glödlampors fasta sken och inga ljud hördes. Inte heller hade de någon bestämd geometrisk ordning, men föremålen låg på något sätt fjädrande i sina lägen - de var inte stelt upphängda. Detta gäller alltså för alla utom det föremål bland eftersläntrarna, som gjorde en egen manöver.

- Den märkligaste effekten var att gatubelysningen föll bort under själva överflygningen, men återkom så fort föremålen försvunnit. Min hund verkade helt oberörd av fenomenet.

Anm.: Det skulle kunna ha varit ett par meteor-svärmar som herr Bylung iakttagit. Han vidhåller dock, att de gick under molnen!

Meteorologen vid F 11 uppger följande förhållanden vid tidpunkten för överflygningen: Strato cumulus 1/8. Molnbas 1.000 meter.

Detta ger följande uppgifter: Föremålen hade en hastighet av 650 till 750 km/h. De flög på en höjd av 1.000 meter. Varje föremåls diameter var 25 till 35 meter.

STORT SOM EN AUGUSTIMÅNE

Gästrikland, Valbo (SV Gävle) 16 november 1976 klockan 19.30

Siv Hägglund berättar för våra utredare i Gävle UFO-förening:

- Jag stod och väntade på bussen, då jag mellan grenverket i ett träd plötsligt fick se ett orangefärgat sken i ostlig riktning. Ljuset kom från ett runt föremål lika stort som en augustimåne.

- Det var disigt väder med ett lätt duggregn. Medan jag stod och betraktade föremålet, sköt det upp ovanför trädtopparna med hög fart. Det blev sedan kvar där en stund.

- Sedan tyckte jag, att det kom emot mig och det gjorde ett hopp, när det passerade en kraftledning som fanns i dess väg.

- Under klotet sköt orangefärgade strålar ut och jag väntade bara en på en explosion!

- Ingenting hände - utan föremålet var helt ljudlöst. Sedan försvann det och den totala observationstiden hade då varat i ca en minut.

AVLÅNGT GLÄNSANDE FÖREMÅL

Dalsland, Åmål 2 december 1976 klockan 15.00

Fru Margareta Pettersson berättar följande för våra utredare i Åmålsgruppen:

- Föremålet kom farande på sydlig kurs och jag kunde tydligt se att det var avlångt och glänsande. Baktill syntes ett rödaktigt eldsprut.

Det är otvivelaktigt så, att ihärdigt arbete ger frukt. När nu Köpings UFO-förening i årets verksamhetsberättelse som slutord konstaterar, att attitydförändringen till UFO-komplexet blivit mer markant och att "allmänhetens intresse ökat lavinartat" kan nog detta ses som resultat av föreningens trägna verksamhet. Köping har ju med åren blivit centrum och inspirationskälla i fråga om vettigt och ambitiöst bedrivit UFO-arbete. Gensvaret från allmänheten är ett glädjande tecken på att arbetet uppskattas!

Framför mig ligger årets prydliga häfte, som förutom verksamhets- och revisionsberättelse också innehåller för år 1977 planerade aktiviteter. Åtskilligt annat ryms på de tjugo sidorna, men allt kan givetvis inte behandlas här.

Vi kan konstatera, att den samhällstillvända verksamheten fortsätter i oförminskad skala. UFO-Köping tar på ett föredömligt sätt hand om ungdomen, och jag ställer mig själv i sammanhanget frågan: Hur många har därigenom räddats från diverse nedbrytande elände?

Eftersom man i Köping tydligen vet hur slipstenen skall dras, har dagspressen generöst öppnat sina spalter för UFO-diskussionen. Även regionalradion engagerar sig. Och stillfilmen har visats för över 10.000 människor runt om i landet!

Tjugo bevakningsnätter har under verksamhetsåret genomförts vid de fasta observationsplatserna i Medåker och Svanå. Föreningen äger två radiostationer med en utrustning värderad till 40.000 kr. Biblioteket har vuxit med bl.a. ett 30-tal engelska titlar.

Det intressanta initiativet med UFO-Information som taltidning för synskadade har fått fint gensvar. Från ljudbandsarkivet har kopior lånats ut till skolor överallt i landet. Man fotograferar och studerar - och undervisar! Thorvald Berthelsen har lett FVA (fritt valt arbete) vid två skolor under läsåret.

Som riktlinjer för verksamheten vill föreningen bl.a. se, att man för upp UFO-frågan på "ansedd" nivå. Man tar klart avstånd från fantasterna och önskar engagera ungdomen på ett meningsfullt sätt i verksamheten. Detta bl.a. är gott, mycket gott till och med!

Till sist en förhoppning om att underskottet för 1976 på kr 2.000:- inte skall hindra den fortsatta framryckningen. Vi önskar UFO-basen Thorvald Berthelsen och hans gäng mycken förlig vind i seglen!

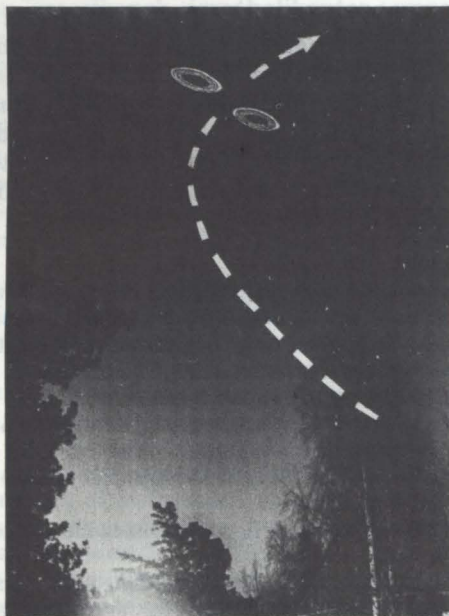
Colman

- Det färdades med mycket hög hastighet mot söder, ut över Vänern, och försvann ur synhåll genom att avståndet blev för stort.

- Jag kan inte bedöma storleken eller höjden, men den totala observationstiden var 10 till 15 sekunder.

Ljusbomb belyste UFO:n i skyn

Här ett försök att i bild återge vad vi såg. OBS! Bilden är "fejklad"! Storleken är överdriven för att möjliggöra en "detaljrik" återgivning.

Valborgsmässoafton brukar vi beundra fyrverkeriet som Folketshusföreningen och Karlskoga stad anordnar varje år inför öppnandet av Folkets Park. Detta brukar synas bra från vårt köksfönster. Ifrågavarande år hade vi emellertid glömt bort att titta, därför att vi satt framför TV:n. Fyrverkeriet var klockan 23.00.

Klockan 23.25 mindes vi plötsligt detta och gick till köksfönstret. Fyrverkeriet var naturligtvis redan överstökat, eftersom det brukar pågå ca 10 till 15 minuter. Men vi förblev ändå stående vid fönstret, därför att himlen i sydost var starkt upplyst över hela horisonten av någon eld, som senare visade sig vara lysbombsmassa. Denna fick tydligen tjänstgöra som majbrasa. Den liknar bengalisk eld, fast mycket kraftigare och gul till färgen. Jag hade ett senare år observerat en liknande eld från andra sidan av sjön Möckeln. Men observationskvällen såg vi naturligtvis inte själva elden, utan endast ljusskenet mot den molniga natthimlen.

Medan vi stod där och beundrade ljusskenet, sa plötsligt Tony, vår äldste son, då 7 år:

— Pappa titta! Vad är det där!

Både min fru och jag blev då varse ett föremål, som ett kort ögonblick liknade en låddrake

Detta första intryck försvann emellertid ganska snabbt och det liknade då mera två separata ovaler, som i svag båg kom emot oss. Man sökte hela tiden att identifiera föremålen med något känt, mumlande för sig själv: "Men vad är detta?"

Vi fick en otäck, pirrande känsla i magen inför något oförklarligt och okänt. När föremålen var så nära, att man kunde se detaljer, t ex en svagt rödaktigt lysande ring kring varje föremål och något mörkt i mitten, så stod det klart: "Flygande tefat!" utropade jag just som de försvann rakt över huset.

De hade ju den karakteristiska formen! Vi rusade i ganska upprörd stämning över till andra sidan av huset och fumlade med att försöka få upp persiennerna. När vi äntligen var klara med detta, kunde vi inte längre upptäcka föremålen. Vi har en stor

AV OWE E. LEWITZKI

gran framför fönstret på andra sidan huset och antagligen bidrog den till, att de inte stod att upptäcka igen.

Vi stod som "levande frågetecken" länge kvar och tittade. Men föremålen var borta. Vi började diskutera med varandra vad det kunde ha varit och bestämde oss för att gå in i var sitt rum för att, utan att se varandra, göra en teckning av föremålen. Detta för att utesluta påverkan av varandras synintryck. Jag hade läst litet om UFO och tyckte, att detta var bästa sättet.

När vi sedan jämförde teckningarna bekräftade de bara, att vi hade sett samma saker. Vår pojke ritade två runda ringar med prickar i med några streck emellan. Precis som han såg det i första ögonblicket. Dessutom hade han ritat hela sceneriet med huset och träden samt ljusskenet från elden.

Min fru ritade endast det ena föremålet med den lysande ringen och något kupolliknande mörkt i mitten. Jag hade ritat båda föremålen med samma ring och kupol i mitten. Det var alltså endast strecken mellan föremålen på pojkens teckning, som skilde oss åt. Min teori är, att dessa streck var en synvilla, därför att föremålen av oss först sågs bakom ett träd.

Det blev naturligtvis ett vilt diskuterande om vad vi skulle göra nu. Skulle vi ringa polisen och anmäla observationen eller ej?! Vi bestämde oss, att inte anmäla händelsen, därför att vi trodde, att man där bara skulle skratta åt oss. Man har ju läst, hur andra observatörer har blivit förlöjligade. Någon dag senare såg vi emellertid en liten notis i någon tidning om, att det hade observerats mystiska föremål den natten över Värmland...

Nu blev jag på allvar UFO-biten. Jag har sedan dess läst allt jag kommit över i form av UFO-litteratur och UFO-artiklar i tidningarna. 1972 köpte jag boken "Tefaten är här" av Gösta Rehn och fick där se Lars Thörns bilder och teckning av det UFO han såg och fotograferade vid Stora Spännarberget i Småland den 6 maj 1971. Och se, där hade vi det ena av våra UFO:n.

Teckningen stämmer på pricken med det vi såg, bara man tippar den litet på högkant. Vi såg ju föremålen mera från undersidan. Naturligtvis kunde vi inte iakta några detaljer från ovasidan. Samma gäller färgiakttagelserna. Vi kunde inte se några färger, då det var natt. Jag har den bestämda uppfattningen, att det rör sig om samma typ av farkost, som Lars Thörn observerade. Vidare tror jag, att vi aldrig hade kunnat observera dessa föremål, om inte lysbombselden hade brunnit nere vid sjön Möckeln. Farkosterna lystes endast upp av denna. I övrigt hade de bara en svagt lysande ring. Farkosternas färgskiftning hade samma ton som eldskenet: gulaktigt blanka.

Jag anser mig kunna utesluta all misstolkning av kända föremål, emedan jag som amatörastronom är van att observera planeter, solen, månen samt stjärnorna och i övrigt har ett stort intresse för alla tekniska "flygetyger", som vi har i vårt lufttrum: ballonger, luftskepp, flygplan, helikoptrar, raketer, satelliter och övriga rymdföremål. Jag har sett alla dessa företeelser vid något tillfälle, några mycket ofta. Och just därför plågas man ju av, att inte kunna identifiera de föremål vi såg, med något av ovan nämnda "UFO:n". Faktum kvarstår alltså, att det vi såg måste betecknas som två UFO:n. Kom sen och säg, att inte jorden besöks av främmande farkoster? Jag är tämligen övertygad om, att så är fallet. Såvida inte stormakterna i hemlighet experimenterar med sådana här farkoster? Men varför då i all världen satsa så mycket pengar på att lösa energiproblemet?

Fotomontage: Owe E Lewitzki

* 1971

Pilot rapporterar tänkbar radiout- sändning från UFO

Följande rapport mottogs från en pilot i reguljär trafik och avser en observation gjord den 6 mars 1975 på 11.000 meters höjd under en flygning mellan Melbourne och Adelaide i Australien.

"Vi hade lämnat Melbournes flygplats kl 11.34 (GMT) på väg till Perth i västra Australien. Under stigningen mötte vi moln vilka gav upphov till elmseldar tvärs över kabinrutorna i sektion L1 och R1 på den Boeing 727—100 som jag flög som co-pilot.

Vid 61 nautiska mil öster om Mount Gambier siktade flygmekanikern ett fallande grönt föremål framför och något till höger om flygplanets nos. Det iakttagna föremålet föll snabbt. Objektet betedde sig som en fallande fackla. Jag fäste ingen uppmärksamhet vid detta till en början, eftersom jag då var upptagen med att verifiera vår beräknade ankomsttid över Gambier. Jag skulle också säga till flygmekanikern att anteckna exakt bränslemängd över Gambier för en efterföljande bestämning av maximal räckvidd.

Framför oss med ca 5 minuters separation befann sig ett annat av inrikesflygbolagets B 727—100, det planet rapporterade iakttagelse av ljusfenomen till flygkontrollen i Adelaide. Vi passerade över Gambier omkring kl 12.00 GMT och tog bäring 278 grader (magnetisk) i riktning direkt till Esperance, W A Air Traffic Control bad oss kommentera iakttagelserna som inrapporterats av den andra Boeing-maskinen. En iakttagelse som också en inrikeskärra, Fokker F27, gjorde vid passering över Ardrossan på en syd-östlig kurs. Jag gjorde allmänt bekräftande kommentarer per radio. Jag sammanfattade det allmänna intrycket av att det fanns fler än ett ljusfenomen under ett kort tids skede.

Vid omkring 76 nautiska mil väster om Gambier upptäckte jag till höger om planet, och ca åtta kilometer norr om oss, ett grönt aktigt sken på marken — synligt med någon spridning genom molnlagren under oss. Detta anmälde jag till Adelaide AIC vilken bekräftade ungefärligt område efter en kontroll gjord på den karta som AIC hade tillgänglig.

Jag ställde omedelbart in 500kHz bandet på planets andra ADF-aggregat (Automatic Direction Finder). Där förekom en febril morsekodaktivitet i ett kort ögonblick, varefter tystnad. ADF-nålen pekade i riktning mot det gröna aktiga ljusskenet, men återställde sig i bäring 090/270, dvs en icke-användbar signalriktning. Samtidigt upphörde morsesignalerna. Sändningstakten var för hög för att man skulle kunna identifiera några tecken entydigt. Och i varje fall behövde sändningen inte ha försiggått på rättfram engelska — trots det faktum att sändningen skedde på den marina nödrekvensen. Inget hördes på 121,5 MHz-bandet, VHF-nödrekvensen, vid något tillfälle. Detta rapporterade jag till Adelaide ATC vilken också bekräftade.

På återvägen från Perth, ca sex timmar senare, fanns inga synbara tecken på någon slags aktivitet inom berört område. Och radiokommunikationerna var obefintliga på ovannämnda frekvenser.

Det andra planet var på ca 10 000 meters höjd AMSL vid 1013 mb lufttryck vid samma tidpunkt.

Jag såg ett UFO göra en bländande luftbalett

Sångaren Mel Torme avslöjar att han såg ett UFO vars bländande luftbalett fick honom att utan tvekan inse, att farkosten hade kommit från en annan värld.

Jag är ganska skeptisk av mig, sade artisten, syftande på sin dramatiska syn över New York City. Jag har flygcertifikat, och tro mig, aldrig under alla mina flygtimmar har jag sett någonting i luften, kapabelt att manövrera i den hastighet, den här saken kunde göra.

— Det var en varm fuktig dag i augusti 1963. Jag satt uppe sent och arbetade på ett arrangemang till en ny sång. Vid tvåtiden på natten gick jag ut med min hund, och nästan genast riktades min uppmärksamhet mot East Riverhället. Där såg jag ett glödande rött objekt som gled fram mot den svarta himlen.

— Först, säger Mel, var det gendomliga objektet knappt mer än en prick på himlen. Sedan, allteftersom det rörde sig till en position alldeles över huvudet på honom, kunde han se en form bakom det glödande ljuset.

— Jag kunde se en underlig tallriksliknande farkost, säger han.

— UFO:t befann sig på en höjd av 1 500 meter och liksom tittade ner på mig. Det liknade inte någon luftfarkost jag känner till, och jag känner till alla! Plötsligt satte sig UFO:t i rörelse söderut. Det rörde sig snabbt, så snabbt att mina ögon inte kunde följa det. En tiondels sekund senare, tvärstannade det. Det tvärstannade, som om det hade kört in i ett osynligt hinder. Sedan började det göra åttor och looping. Det startade en riktig show som om det framförde en luftbalett. Dess "omöjliga" rätvinkliga byten av färdriktning trotsar aerodynamikens lagar. . .

Mel sade, att ingen mänsklig varelse skulle ha kunnat uthärda de fruktansvärda G-krafter som skapades av farkostens acceleration.

— Vem som än var ombord måste ha en kropp av stål, menade han.

— Efter fem minuter "ven UFO:n iväg", sade sångaren, och tillade: — Det var troligtvis ett rymdskepp från en annan värld. Beskrivningar av andra personer som sett liknande farkoster får mig att utan tvekan säga, att detta var vad som vanligen kallas för "flygande tefat".

Källa: National Enquirer 1975-12-23

Översättning: Gunilla Hellgren

Det rapporterade skenets latitud: 37 grader 16' S, longitud: 139 grader 10' Ö.

Jag skulle vilja påstå att hela den tid någon kunde ha objektet i sikte var omkring tio till tjugo sekunder. Skenet i fråga tycktes inte fladdra likt en flamma, inte heller syntes det röra sig under tiden för iakttagelsen.

Jag är vidsynt nog för att tillstå att det kan finnas märkligare ting i verkligheten än i dikten, och jag är helt mottaglig för all information, men det är, utan att därför vilja dramatisera det hela, en smula märkligt om det skulle finnas en fackla på 11 000 meters höjd.

Källa: Skylook
Översättning: Thomas Orr

UFO förföljde arméhelikopter

Ett diamantskimrande UFO förföljde i augusti 1975 en amerikansk arméhelikopter, uppehöll sig därefter över ett flygfält i fem minuter innan det plötsligt försvann i ett moln av gröna avgaser, allt medan tre rutinerade flygledare förvånat såg på från marken.

Fyra dagar tidigare gick en annan främmande farkost ned framför en bil och skrämde den 19-åriga fören och hennes kusin, och svävade sedan ovanför kusinens hus, där de två flickorna sökt skydd.

Detta är bara två av de uppseendeväckande händelserna i en våg av UFO-observationer, omvittnade av åtminstone 24 personer i norra Kalifornien.

— Jag har aldrig sett något liknande tidigare, sade major Claude Riddle, 40, helikopterförare i Nationalgardet sedan 11 år och med mer än 5 000 flygtimmar, då han beskriver UFO:t som förföljde hans helikopter över Stockton, Kalifornien.

Den 14 augusti 1975 närmade sig Riddle Stocktonflygplatsen på 275 meters höjd, då en flygledare på radion uppmanade honom att göra en undvikande manöver. I trafikledartornet satt flygledarveteranerna Joseph Savage, Dan Long och John-Paul Ammirata, alla tre med militär bakgrund, och betraktade UFO:t i kikare. Long var den förste som fick syn på UFO:t, kl. 21.35.

— Genom fältkikare kunde jag urskilja en bestämd form, sade han. Objektet verkade vara tallriksformat, som ett flygande tefat, och dess kärna sände ut ett intensivt orange ljus.

På kollisionskurs

Flygledare Savage sade: — Jag såg dessa blinkande ljus närma sig helikoptern på kollisionskurs. Jag tog radiokontakt med helikopterpiloten och utfärdade order om en undvikande manöver. I samma ögonblick blev objektet orangefärgat och sköt upp till 1 500 meters höjd, där det stannade.

Major Riddle hade under tiden kastat en blick bakåt.

— Det verkade som om ett främmande ljussken förföljde min helikopter på ungefär en miles avstånd, sade han. Då jag svängde runt med min helikopter såg jag det skimra som en diamant. Det var stort som ett trafikflygplan. Ett enormt rött sken strålade ut från ovansidan men undersidan var mörk. Från sidorna lyste två blå ljuskäglor från det ovalt formade föremålet.

Objektet svävade sakta över flygfältet i fem minuter medan Riddle manövrerade sin helikopter så han hade UFO:t i sikte, men på avstånd.

— Jag var inte särskilt intresserad av att komma för nära, medgav Riddle. Det skrämde mig.

Plötsligt blev det ljusrött och stack iväg. Jag kan inte uppskatta hastigheten. Det var snabbare än någonting jag tidigare sett. Jag har sett tillräckligt många raketuppskjutningar för att veta, att vi inte har någonting som kan jämföras med det här föremålets hastighet.

Ammirata, som betraktat föremålet genom kikare sade: — På fem eller sex sekunder steg UFO:n till 18.000 meters höjd och försvann helt ur synhåll.

Flickor skrämdes

I Gilroy, sju mil sydväst om Stockton, skrämde en annan farkost fru Terry Smith, 19, och hennes kusin, Immela Lugo, 12, när de var på väg hem till Lugos vid 23-tiden.

Intressanta foton

iakttagelse i samma område i Pennsylvania

Många har bett oss publicera gamla kända UFO-foton i tidningen, men dessa finns ju att tillgå i UFO-litteraturen.

Istället kommer vi fortlöpande att införa nya intressanta foton, utan att kommentera dessas äkthet. Man bör således inte vara sjukligt misstänksam mot alla UFO-foton eftersom stillbilder saknar bevisvärde i UFO-debatten.

Fejkade och konstruerade foton, insända för att skoja med allmänheten, publicerar vi som tidigare för att visa, att vi inte går på vad som helst.

Jan Håkansson i Olofströmsgruppen levererar denna bild:

30-årige Hans-Erik Helgesson semestrade tillsammans med familjen i Kitzbühl, Österrike. Fotot är taget i färg, den 11 juli 1975 klockan 17.00. Kameran var en Practica, objektiv 200 mm, tid 1/250 sek och bländare 5.

Helgesson försökte vid tillfället fotografera blixten under ett åskväder. Föremålet sågs ej visuellt, utan upptäcktes först när filmen var framkallad.

— Plötsligt störtade den här farkosten ned mot oss och stannade ovanför vår bil ungefär 15 meter över vägen, sade fru Smith. Hon stannade bilen, och då hon och Immela likbleka betraktade föremålet, började det röra sig upp och ner. Båda hoppade ur bilen och sprang in i Lugos villa och väckte Immelas föräldrar. Herr och fru Lugo rusade ut — och blev ordentligt uppskakade.

— Där, ungefär 30 meter ovanför huset fanns detta konstiga runda objekt med en massa blinkande röda, blå och vita ljus runt mitten, sade Jose Lugo, 45-årig bildelförsäljare. Det var grått och åtminstone dubbelt så stort som en bil och det hade tre ben, som stack ut som ett landningsställ med sugkoppar längst ut.

Fru Lugo kompletterade: — Det bara hängde där mellan himmel och jord. Det var så nära att jag kunde se två fyrkantiga fönster på det och ett landningsställ som såg ut som ett kamerastativ. Farkosten hade också en rad metallpaneler som reflekterade ljuset och kom det att likna en slipad ädelsten.

Efter åtskilliga minuter försvann UFO:t, avslutade Lugo. Ljudlöst rörde det sig norrut. När det gav sig iväg, strök det fram över taken på våra grannars hus, med några få tum till godo.

Källa: National-Enquirer 1976-02-03
Översättning: Gunilla Hellgren

Mikrovågor och vatten

Då ögonvittnen rapporterar UFO-iakttagelser och särskilt om någon farkost, som varit nära någon vattenyta under iakttagelsen, kan de komma att beskriva en krusning av vattenytan uppenbarligen förorsakat av UFOt.

Detta föranleder en undersökning om vad som kan ge upphov till det iakttagna fenomenet och vad rönen kan ha för betydelse för UFO-frågan i allmänhet.

Molekyler och ytspänning

En molekyl, vilken befinner sig djupt inuti en vätska, blir föremål för attraherande krafter påverkan från andra molekyler i samma vätska. Dessa krafter verkar med samma styrka i alla riktningar. En molekyl emellertid, som befinner sig alldeles vid eller i själva ytan, är däremot föremål för obalanserade krafter påverkan. I ytan är attraktionskrafterna riktade endast inåt vätskan, som därför tycks vara begränsad av en seg hinna, vilken söker sammandra sig så mycket som möjligt. Molekylerna i ytsikt dras därför nedåt, åstadkommande ett gränsskikt inom vilket det intermolekylära avståndet är mindre än normalt för vätskan ifråga.

Resultatet härav blir, att ett mycket tunt skikt beter sig som ett elastiskt membran. Detta skinn eller denna hinna är ansvarigt för många anmärkningsvärda och viktiga egenskaper, vilka samtliga härleds från den kraft som benämns kapillaritetskonstant eller ytspänning. Denna kraft styr ex. sådana välkända vardagliga processer som atomiseringen eller finfördelningen av vattnet i en sprinkleranordning för bevattningsändamål och bränslet i en förbränningsmotors förgasare. Kapillärkraften i växters stjälkar och trädens stammar för dessas fuktförsörjning är verksam enbart tack vare ytspänningen.

Fenomenet kan enkelt åskådliggöras genom att låta en ren och torr nål flyta på en lugn vattenyta. (Blöts nålen, sjunker den). Det kvantitativa uttrycket för ytspänning ges enligt sin definition som kvoten mellan kraft och längd (eller energi och yta).

Alstring av vågor

Varje störning av en vätskas yta ger upphov till vågrörelser. En klassisk härledning baserad på balansering av krafterna som påverkar en våg visar, att vågens utbredningshastighet styrs av två oberoende krafter, tyngdkraften och ytspänningen.

Man kan helt bortse från effekten av ytspänning ifråga om stora vågor, dvs vågor med stor amplitud, sådana vågor som ex. åstadkommes av fartyg i rörelse. Å andra sidan är tyngdkraften försumbar för mycket små vågor vilkas beteende stort sett bestäms av ytspänningen.

Våghastigheten, vilken beror på flera faktorer, går mot sitt minimumvärde, då påverkan från ytspänning och tyngdkraft är lika stora. Detta kritiska villkor, jämviktssläget, uppnås vid våglängden 17 cm.

Vågor av kortare längd benämns kapillärsvågor eller, tekniskt och vardagligt, krusning. Tyngdkraften spelar en allt mindre roll för en allt mindre våglängd. Ex. är utbredningshastigheten för en 1-cm våg påverkad till omkr. 75 % av ytspänning och till 25 % av tyngdkraft.

Unika egenskaper

De mycket små vågorna eller krusningarna har emellertid unika egenskaper. På vattenytan i en lugn damm eller pöl åstadkommer en svag bris nästan omedelbart en uppsättning krusningar. Så snart som vindstilla åter inträder, försvinner krusningarna snabbt, under det att äkta gravitationsbetingad vågrörelse fortgår med en ringa amplitudförlust.

Anledningen till beskrivet beteende härrör sig från det förhållandet, att ytspänningen söker minimera arean, yttinnehållet, dvs att medelst i horisontalplanet applicerad kraft jämna till ytan genom att plana ut krusningarna. Det är lätt att inse, att en stark ytspänning skulle försvåra uppkomsten av krusningarna av ytan under givna förhållanden, under det att en vätska med svag ytspänning oroas till krusningar med lätthet.

Jämförelse av detta slag kan iakttagas för tre olika ämnen i flata provskålar: kvicksilver, vatten och bensol. Kvicksilvret söker starkt att bibehålla sin spegelyta. Bensol, i likhet med andra organiska vätskor, är påtagligt livlig jämfört med vatten.

Enär ytspänningen beror på intermolekylära krafter, innebär detta, att ökas den kinetiska energin hos molekylerna i ytsikt, kommer sådana åtgärder att leda till minskad ytspänning. Genom att öka vätskans temperatur minskas ytspänningen.

Således, genom att öka vattnets temperatur från ex 15,5 grader till 93 grader minskar ytspänningen omkring 17 %. (Det är denna egenskap som gör det möjligt att ex endast genom att lyssna på vattenbruset kunna avgöra huruvida det är varmt eller kallt vatten som spolas i ett kar).

Mikrovågers effekt

Betänk nu effekten vid bestrålning av en godtycklig vattenyta med mikrovågsenergi, dvs med elektromagnetisk strålning vars frekvens ligger mellan 1 och 600 GHz, dvs våglängder från 30 cm till 0,5 mm.

På grund av vattenmolekylens resonansabsorption av strålningsenergi, i området 0,01 till 1,0 cm, kommer all med molekylen kolliderande strålningsenergi att absorberas med mycket liten penetrering eller genomträngning. Med andra ord kommer strålningsenergi att tas upp i ett tunt skikt strax under vätskeytan, inkl ytmembranet.

Eftersom detta membran är så tunt, omkring ett par dussin molekyler tjockt vid rumstemperatur, har det följaktligen en mycket liten massa. Dess värmeavledningskapacitet är mycket liten, och den absorberade strålningsenergin kommer att vara synnerligen effektiv i höjande av vattnets temperatur vid och strax under ytan. En minskning av ytspänningen skulle påvisas genom en ökning i höjdled av krusningarna. Med andra ord skulle vattenytan bli mindre effektivt i sin strävan att bibehålla sin planhet.

Påverkan av UFO:n

En sådan effekt skulle iakttagas över en lugn vattenyta när ett UFO passerar strax ovan, förutsatt att UFOt utsänder en strålning av lämplig frekvens och styrka.

Direktören och cheffingenjören för en radiostation i St Louis i USA blev förvånade, då de en morgon 1953 var ute på en fisketur på Ozarkernas sjö. Enligt Frank Edwards, vilken återger episoden i sin bok "Flying Saucers — Serious Business", hände följande:

"På omkring 300 å 400 m håll från stranden dog utombordsmotorn på deras båt. De satt där i dimman och lyssnade efter någon annan båt inom håll som kunde tänkas hjälpa dem, när de hörde

UFO och varelse iakttogs inom samma område i Pennsylvania

Vid 22-tiden en kväll den 18 maj 1975 hade herr och fru Philip Arlotta just stigit in i sin bil på väg att lämna en släktings hem i Gayville-området i Greensburg i Pennsylvania, USA.

ett kraftigt surrande ljud. De kunde inte se något förrän dimman lättade tillfälligt: då, omkring 30 m från dem och ej mer än 1,5 m ovanför sjöns lugna vattenyta, såg de ett blankt, skivliknande föremål. Det svängde fram och tillbaka i sakta mak, och båda männen kunde se, att rakt under föremålet dansade vattnet i tusentals små, skarpt "spetsiga vågor".

Det bör noteras, att denna iakttagelse gjordes i samband med andra omständigheter, vilka också kan tillskrivas strålningseffekter: dimman, slocknande motor, surrande ljud.

En annan viktig omständighet var iakttagelsen, att vattnet pekade upp på beskrivet sätt inom området rakt under UFOt, något som är utmärkande i förhållande till dess levitation eller flykt-egenskaper.

Ifrågavarande geometriskt begränsade area för påverkan bestyrks genom en annan liknande iakttagelse, gjord av den berömda skådpelaren Clint Walker. Han berättade för Frank Edwards om en upplevelse, som han tillsammans med en annan fiskkamrat haft på en flod, när deras båt hade drivit in under en över vattnet utskjutande trädgren:

"Som de satt där och rökte, kom ett skivformat UFO sakta och tyst glidande nedför floden, omkring 1,8 m ovanför vattenytan. När det ljudlöst gled över det område där Walker och hans kamrat nyss fiskat, kunde de se att vattnet rakt under UFOt dansade vilt — ett cirkelrunt område av små vågor, vilket följde med UFOts rörelseriktning och vilket också tveklöst åstadkoms av UFOt".

En fysikalisk mekanism

Dessa iakttagelser visar sig vara av största betydelse för fastställande av den fysikaliska mekanism som kan tänkas ge upphov till det ofta konstaterade fenomenet. Det anses vara helt sannolikt, att en för UFOt nedåtriktad mikrovågsstrålning hetta upp yttskiktet av vattnet under objektet. Den härav resulterande ytspänningsförlusten skulle ge upphov till amplitudökningen hos de redan befintliga kursningarna, så att de kom att peka upp mot UFOt.

De relaterade händelserna förlänar dessutom trovärdighet åt tidigare framförda tankegångar om att UFO:n utsänder mikrovågsstrålning och att detta i sig är intimt förknippat med deras framdrivningssystem.

Thomas ü Orr

Källa: Skylook nr. 94 sept. 1975

Förf: James M McCampbell

Planeringskonferens i Sundsvall lördagen den 7 maj

Fru Arlotta hade just startat bilen när hon uppmärksammade ett främmande föremål framför dem på himlen. Hon gjorde sin make uppmärksam på objektet. Han sade åt henne att stänga av bilmotorn så att de kunde höra eventuella ljud från föremålet. Objektet rörde sig från öster mot väster, och beskrevs i storlek lik en melon. Det var ljusst gult vid den punkten där den ovala botten-sektionen förmodades ta sin början. Ovanför denna yta fanns en mörkare del vilken gav intrycket att det egentligen var en mörklagd del av objektet. Ovanför den mörklagda delen fanns en rad med uppskattningsvis sex kvadratiske fönster ur vilka ett rött ljus kunde ses. Efter det att paret hade iakttagit objektet i ca en minut, och då de inte hörde något ljud från det, ropade de på sina släktingar att komma ut. Sammanlagt fem vittnen observerade objektet när det syntes röra sig rakt mot dem på mindre än 300 meters höjd. Objektet fortsatte längs en linje mot dem med gjorde plötsligt en abrupt vänstergir och beskrev i och med den en kursändring i rät vinkel. Under det att föremålet fullbordade gir-en skiftade det färg från gult till orange och började stiga med hög hastighet.

Vittnena hoppade in i sin bil och började följa föremålet. När de fortsatte längs en biväg såg de objektet som mycket litet och av orange färg. Då de körde ut på huvudväg nr 130 förlorade de kontakten. Allt som allt observerades objektet i ungefär fyra minuter.

Nästa dags kväll körde en ensam bilist mot sitt hem i Jeanette och hade just ginat strax invid väg 130 då någonting till vänster om honom drog uppmärksamheten åt det hållet. Han stannade bilen och backade en aning.

På ett avstånd av några hundra meter såg han något vilket han till en början uppfattade som en schäferhund springande på alla fyra. Emellertid var rörelsemönstret mer likt en apas språng. Efter åtskilliga sekunder stod varelsen upp på två ben och fortsatte att springa likt en människa, in i ett skogsområde. Varelsen beskrevs som mellan 2,1—2,4 meter lång. Svart och täckt med en tjock päls.

Vittnet uttalade att han dittills varit en inbiten skeptiker, men att han efter detta ändrat åsikt. Han hade haft den uppfattningen att om en sådan varelse över huvud taget existerade, borde de finnas i Kanadas skogar — men inte i det aktuella området.

Vad som är mest intressant i sammanhanget är att iakttagelserna av varelsen och UFO:n, kvällen innan, hände inom 400 meters håll från varandra. Det hade då heller inte rapporterats några iakttagelser av varelser inom det berörda området på mer än ett år.

Man frågar sig om det hela är ett rent sammanträffande eller om det finns ett samband mellan UFO:n och varelsen?

Oversättning: Thomas ü. Orr

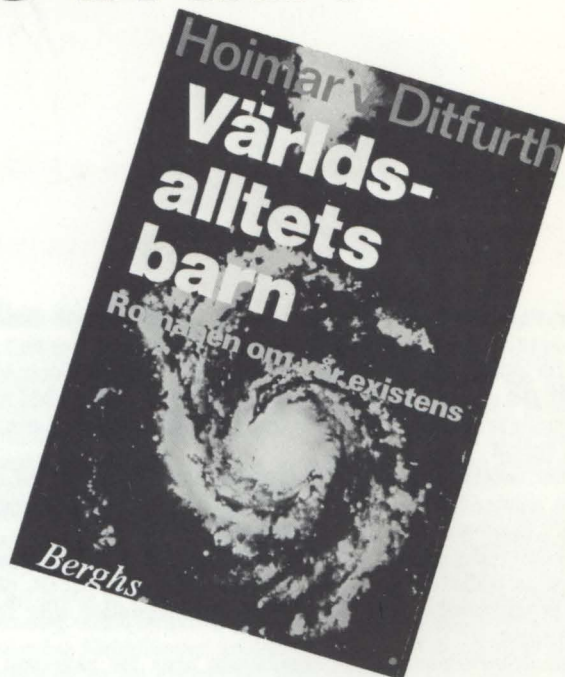
Källa: Skylook

VÄRLDSALLTETS BARN

En välskriven bok som även innehåller en fotobilaga. Jag vill rekommendera den till varje astronomiintresserad samt till dem som är intresserade av livsmöjligheter utanför vår planet. Boken ger en god överblick över hela universums livsförutsättningar sedd från vetenskapligt håll. Den är populärvetenskapligt skriven och innehåller rätt mycket faktamaterial men är ändå ovanligt lättläst. Det är som att läsa en roman, där utomjordiska livsbetingelser, pulsarer, svarta hål och den universiella spiralrörelsen - är ingredienserna.

Slutomdömet om det presenterade materialet, ger ett bestående intryck av att utomjordiskt liv borde existera. Den drar också upp riktlinjer över var det i så fall finns, och var i galaxerna som det inte gärna kan finnas. Man kommer spontant att tänka på Viktor Shaubergers forskning om den universiella uppbyggande spiralrörelsen, när man läst boken. (Om uppbyggande och nedbrytande energiformer).

Citat ur boken: Man måste besinna sig över det som "innerst inne håller samman världen", över vårt livsrumms litenhet (jorden) och också över hur osannolikt det vore om det bara skulle finnas liv på vår planet.

Hoimar von Ditfurth: Världsalltets barn. Bergs förlag 1975, 285 sid. Ca pris 64 kr.

Carl-Anton Mattsson

* MÖT UPP I SUNDSVALL! *

Lördagen den 7 maj med början klockan 16.00 genomförs ett informationsprogram för allmänheten i Åkervikskolans aula i Sundsvall.

Programmet startar med några korta föredrag, bl.a. av Reinhold Carleby, och sedan följer centralgruppens nya stillfilm. Höjdpunkten blir den populära debatt och frågepanelen där åhörarna beredes tillfälle att kasta sig in i diskussionen.

Beroende på de mycket höga annonskostnaderna i samband med evenemanget tvingas vi ta upp en entréavgift av 10 kronor.

Kallelse till planeringskonferens

Lördagen den 7 maj klockan 10.00 hålls årets första planeringskonferens i UFO-Sundsvalls föreningslokal, Holmgatan 4 i Sundsvall.

Vid planeringskonferenserna, som tillmätts stor betydelse i UFO-Sveriges utveckling, deltar lokalgrupper, distriktschefer, fältforskare och andra aktiva medarbetare. Syftet är, att i dessa diskussioner "vaska" fram goda idéer, som för vårt arbete framåt.

Vid denna planeringskonferens kommer också Norsk UFO-Centers ordförande K. Stenödegård, att presentera förslag till ett organiserat nordiskt samarbete, som kanske kan resultera i ett Skandinaviskt UFO-Center i en eller annan form.